

cinema amateur

PRIMAVERA
1 9 3 5

Preu:
1'50 ptes.

n.º **8**

CAMARA FILMO 121

Carrega els 15 metres de pel·lícula posats en un xassís
Dues velocitats: 16 i 24
Disparador per un sol fotograma
Mida: 6x9x13'5 cm.
Pes: 1'048 kgs.
Permet el canvi d'objectius

NOUS PRODUCTES
BELL & HOWELL

FILMO

(La máxima perfección en cinematografía)

16 m/m

PROJECTOR FILMO 130

1000 wats - Bobines per 8
480 metres - Luminositat
Capacitat - Elegancia

Agent exclusiu per a Catalunya

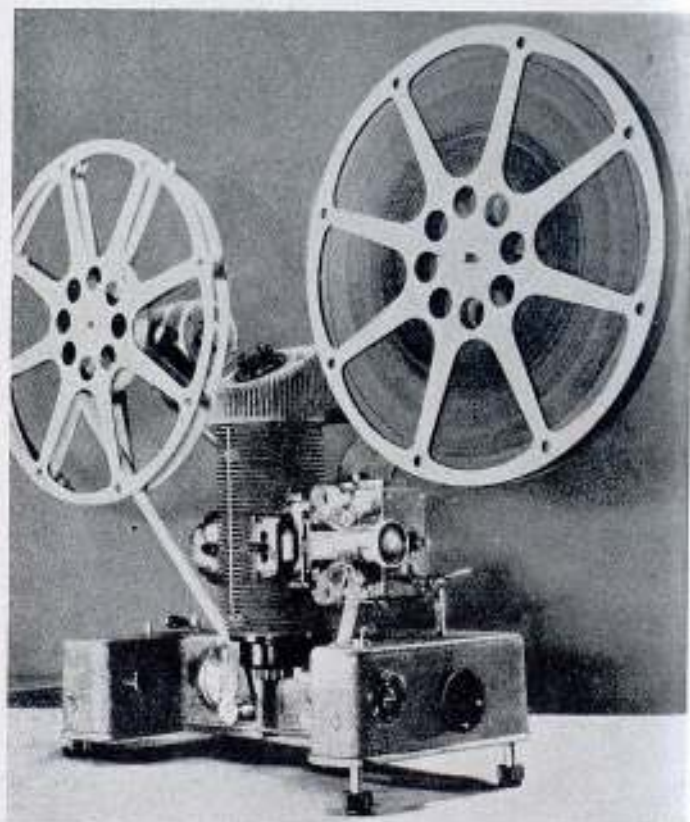
LLUIS BALTÀ, Successor de

BALTÀ I RIBA

Portal de l'Angel, 42 - Telèfon 12564

BARCELONA

També tenim existència d'aparells i accessoris en 9 1/2 i 16 m/m de totes les marques i preus

CINEMA

LA REVISTA DE L'ART
I LA TÈCNICA DE
L'AFICIONAT

EDITADA PER LA
SECCIÓ DE CINEMA DEL CENTRE
EXCURSIONISTA DE CATALUNYA
CLUB ALPÍ CATALÀ

AMATEUR

VOLUM I • PRIMAVERA 1935 • NÚM. 8

FOUNDED BY MEMBERS
INSTITUTE OF AMATEUR CINEMATOGRAFERS
LONDON-ENGLAND

SUMARI

	Pàg.
Els nostres cineistes: <i>Agustí Fabra</i>	260
Editorial.	261
Fonogènia elemental, per <i>Josep Palau</i>	262
El Quart Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur 1935, per <i>Delmir de Caralt</i>	264
Diàleg a la llum de la lluna, per <i>Josep Aymerich</i>	266
Concursos	268
Noves de tot arreu.	272
Retalls de cel·luloide	282
Troballes	283
Consultori tècnic	284
Continuacions	284

CINEMA AMATEUR

REVISTA TRIMESTRAL

Preus de subscripció:
Barcelona (l'any) 6'00 ptes.
Fora (l'any) 7'00 »
Núm. corrent 1'50 »
Núm. endarrallats 2'00 »

Es reparteix gratuïtament als socis de la Secció
de Cinema del Centre Excursionista de Catalunya

Redacció: Centre Excursionista de Catalunya,
Paradís, 10 - Telèfon 19385

Administració: Llibreria Catalònia,
Ronda de Sant Pere, 3 - Telèfon 12456

La vostra
vida en
imatges
reals i
mòbils

Sols un
plaer e-
quival al
de filmar:
la projec-
ció dels
vostres
moments
feliços

Filmar és
fer la vida
amable.
I és fàcil i
econòmic

*Queridos papás:
Os esperamos sin falta
mañana por la noche.
Guillermo y yo tenemos
una gran sorpresa
que comunicaros. Vuestra hija
Ana María*

Recordau un nom: **AGFA**

SENSACIONAL!!!

La Pantalla de Perles a l'abast de tots els cabals

Per a aconseguir una projecció perfecta
cal no negligir la PANTALLA

Els vostres films us donaran veritable
satisfacció projectant-los damunt una

PANTALLA DE PERLES FULGENS

(p a t e n t a d a)

Rendiment i lluminositat 100x100

Demaneu-la al vostre proveïdor

Del film «FOLKLORE»

A G U S T I
F A B R A

C I N E I S T E S

Del film UN CAMPAMENT A SANT MAURICI

ELS NOSTRES

EDITORIAL

PER primera vegada en la vida d'aquesta revista, gairebé la de tot el moviment cineàstic amateur català, una nota trista ve a velar l'optimisme amb què hem escrit sempre aquestes notes frontals. Frederic Subirós ja no prestarà més la seva col·laboració a aquestes pàgines. Frederic Subirós ja no és entre nosaltres, i la seva veu suau d'home tot cor ja no sonarà més a la nostra oïda, com la de l'amic sincer. Ara la seva veu ens ve de més lluny i ens recorda els primers passos organitzats del nostre cinema amateur; les primeres reunions de cineastes de les quals sorgí de la Secció de Cinema del Centre, l'organització del Concurs Català de Cinema Amateur i la creació d'aquesta revista. Ara la seva veu ens ve de l'ignorant i ressona dintre nostre tan suau i tan sincera com abans. Ens sembla que ha de tornar.

I potser ens arribaria a fer aquesta il·lusió si hom aconseguia entorn d'aquest ideal que ha d'ésser el cinema amateur, un major grau d'harmonia, una major elevació espiritual...

Aquest era el seu desig. I essent seu, és el nostre.

Amb aquest número tanquem el primer volum de CINEMA AMATEUR. Aquest fet, tan normal aparentment, no pot deixar-nos indiferents. En fer les taules que han de servir per a facilitar la consulta d'aquestes pàgines, ens hem adonat millor de la tasca acomplerta durant aquests anys. Tasca igual i continuada a través de climes diversos. A un inici encoratjador per l'acollida i col·laboració prestada per tothom, segueix un espai indiferent que fa més apreciables els esforços dels qui creiem en una tasca a continuar. I continuem. Per això volem fer constar ací, en tancar el primer volum, l'agraïment als col·laboradors més entusiastes. Als que amb llurs treballs han mantingut l'interès a les pàgines i als que amb llur ajut moral i material han fet possible la seva continuïtat, i, també, als indiferents, per llur esperonament involuntari.

A tots la nostra reconeixença.

L'amateurisme cinematogràfic català travessa, ja fa unes setmanes, un període de plena activitat. És que s'acosta la celebració del IV Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur, 1935. I aquesta proximitat, igual que a tot el món, es tradueix en la febre dels concursos particulars de cada país, dels quals s'escolleix la selecció representativa.

Enguany, a Catalunya, han augmentat els concursos. La producció, no obstant, no s'ha impulsat més, la qual cosa ens explica la minva de concursants a cada certamen. Aquesta disgregació d'esforços ha portat en si una major atenció per part de la premsa. Ha fet parlar molt de cinema amateur. Massa i tot. I, a la fi, en perjudici del moviment. ¿No estaria millor una mica més de consciència de les proporcions reals del nostre cinema amateur? Diem això, precisament nosaltres, els més interessats a crear-li un prestigi, perquè estem convençuts que ens cal una dutxa freda.

¿No seria millor de dirigir els nostres esforços, en lloc d'elogiar-nos mateixos i criticar-nos furiosament, a polir les organitzacions i manifestacions cineàstiques de cada club o organisme, procurant que allò que volem que sigui noble, digne i prestigiós, ho sigui de debò?

Cal donar a la majoria dels nostres cineastes, orfes d'ideal, un lema, una divisa, que els esperoni pel bon camí. Cal tenir davant quelcom d'alt i lluminós per a fer-nos marxar dignament. I els que no sentin l'escalfor d'aquest ideal, més val que es quedin a casa.

Com cada any, la nostra revista ha tingut cura de celebrar la reunió de Delegats de tots els Clubs de cinema amateur de casa nostra per tal que escolleixin ells mateixos la nostra selecció per al Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur. Enguany, la reunió haurà estat nombrosa. Saludem des d'ací els representants dels clubs que han respost a la nostra crida.

FONOGENIA ELEMENTAL

per JOSEP PALAU

Les lliçons que poden recollir-se d'un examen crític de la història del cinema, les retrobem, aplicades a un cas especial—el so—, en examinar la història del cinema sonor. L'estètica de la fonogènia és un apèndix complementari de l'estètica de la fotogènia, que ahir encara era tota la teoria del cinema.

Poïser a alguns lectors semblarà prematur d'ocupar-se en aquesta revista de sons, per tal com fins ara el nostre cinema amateur viu al marge d'ells, però ens permetem d'opinar que, tot esperant els fets, no serà del tot intempestiu que tractem, de moment ja, d'explorar el terreny amb mires, és veritat, purament tècniques, però que el dia de demà poden venir il·lustrades amb exemples concrets.

En l'eclipsi total que sofreix el cinema mut, el cinema amateur intelligent pot aparèixer com una temptativa de salvar el disc que conté la pura essència de l'art de les ombres silencioses, agafica la llar on s'apleguen els esforços voluntariosos per a tirar endavant, amb perfecta independència, la línia inconfusible de l'art del cinema. Tanmateix, d'avui a demà el so pot temptar els nous amateurs i llançar-los vers una ruta, així mateix independent i capaç de fornir les més arriscades aventures.

L'amateur ha sentit, mil vegades, la necessitat de recórrer al so per a acompanyar les seves produccions. Hom a aconseguit—el dir-ho—resultats sorprenents en qüestió de sincronització, però si la música ha estat ben ajustada al film, no pot dir-se el mateix del so afegit per mitjà del disc. Tractant-se de sons, hom veu tot seguit, que no essent possible aconseguir la sincronització justa, és preferible, en la majoria dels casos, prescindir-ne. Està bé que se'ns faci sentir el soroll d'una locomotora, si la locomotora no és visible, però si aquesta es troba present al llenç, aleshores la coincidència del joc de les rodes amb els sorolls del disc, crea una desagradable sensació de puerilitat que és recomanable evitar sempre a l'espectador.

El disc pot ésser utilitzat, sí, però com a complement, no en a acompanyament. L'exemple que acabem de sotmetre als nostres lectors, és clar. Quin cineasta amateur, mentee ha rodut el film ha pensar a prescindir de filmar aquelles coses que podien suggerir amb sorolls? No, no interessa sentir el soroll que fa una cosa present, ja que aquest soroll és afegit amb una superposició barroc

Del film APUNTS DEL MOVIMENT, de Ramon Goñi

Del film L'HOMME IMPORTANT,
de Domènec Giménez

però en canvi, pot ésser molt adient, completar el marc visual que limita el món circumdant dins un rectangle determinat, amb una penombra sonora que confronti eloqüentment imatges i sonoritats. «Una persona sent un dispar», escena que pot ésser resolta perfectament en el cinema amateur, suprimint la visió del dispar, principi d'economia aquest que informa les obres totes de gran estil.

Però cal anar més enllà i tractar d'endevinar les perspectives certes pel registre a base del micròfon, orella que completa la pupila que és la cambra. L'etapa del disc exigeix ésser sobrepassada.

No anem aquí a passar revista de totes aquelles coses que els bons films de cada setmana ens donen resolt. El cinema amateur, per la seva mateixa naturalesa, no pot competir amb el que aconsegueixen fer els directors proveïts d'un utilatge tècnic prodigiós. La funció del cinema amateur, si per cas, és aquí la mateixa que en el terreny de la fotogènia. Aprofitar la independència en què es troba respecte a la censura pública per a llançar-se pels viaranyes de les experiències fructuoses. La funció assignada ahir al film dit d'avantguarda, que consistia a llançar un xic a l'atzar tota classe d'innovacions que després eren arreplegades pel cinema comercial, avui escau al cinema amateur d'exercir-la.

Una prudència molt comprensible controla la producció que ha de viure de l'aprovació del públic, però una producció com l'amateur, que no aspiro sinó a satisfer l'ànsia creadora del seu autor, pot fer prova de tot coratge. Les virtuts de la fonogènia són una invitació apressant a l'exercici d'aquest coratge.

Són característiques, expressius i altres d'estranyament evocadors, gamma riquíssima de matisos que descobreixen, quan un s'hi fixa, l'extensió vastíssima de la fonogènia. Una imatge pot rebre, del fet de juxtaposar-s'hi un so natural o artificial, un cric inintelligible, o bé una paraula de sentit mimic, una intensitat dramàtica enorme. Pot jugar-se aquí amb valors de reminiscències o de profecia, paraules de significat simbòlic, sons que es reportin a obsessions psicològiques, etc. Crear, en un mot, un contrapunt entre el que veiem i el que sentim, que doni com resultat un llenguatge mixt que no és com la suma de dos llenguatges anteriors, sinó més aviat gosariem dir, el producte que resulta de multiplicar l'un per l'altre. Tan ric ens sembla el tresor que l'operació posa

EL GRAN ESDEVENIMENT DEL MES DE MAIG

EL QUART CONCURS INTERNACIONAL DEL MILLOR FILM D'AMATEUR 1935

per DELMIR DE CARALT

Del film SISIF, de Francesc Gibert

Del 16 al 20 de maig el nostre cinema amateur estarà d'enhorabona! Quina festa major!!

El Quart Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur 1935 se celebrarà a Barcelona i amb més països participants que mai hagi pogut somniar tenir cap altre concurs del món!

I la creació i el naixement, també a Barcelona, del «Primer Congrés de Cineistes Amateurs»!

Sembla que val la pena que en parlem una estona, no? És bo que tots els qui s'interessen pel cinema amateur sàpiguin què és tot això del Concurs Internacional i del Congrés, perquè n'hi ha tants de Concursos pel món cada any, i n'hi ha tantes de notes i notetes en les revistes i diaris que parlen—amb excés—del nostre cinema amateur, que, en el garbuix, el que és poca cosa pot semblar transcendental i el que és veritablement interessant pot passar desapercebut. Cal que tots plegats donem als esdeveniments de maig la importància que els pertoca, que és molta.

El Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur no és pas un concurs més. Ací hem sentit parlar de concursos de fora de casa, on films nostres han assolit grans èxits, i hem vist també com als nostres concursos han vingut sempre films d'altres nacions. Això pot fer creure que aquest Concurs del maig és un concurs més, potser més important que cap d'aquells, però sols un concurs més, i no hi ha res d'això. El Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur és tota una cosa distinta, única, inigualada i insuperable pel caire simpàtic que respira des de la seva creació. Parlem-ne una estona fent-ne la història, i veurem d'aconseguir fer-lo comprendre i, per tant, de fer-lo estimar per tots els cineistes catalans.

El Primer Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur fou creat per la «Union Belge des Cineastes Amateurs» i es celebrà el 16 de novembre de 1931, en el Palau de Belles Arts de Brusselles. Avui—ja fa dos anys—ha desaparegut aquesta entitat, però la seva obra continua un camí ascendent. Aquest primer concurs fou d'una participació reduïda: Bèlgica, Anglaterra, França, Àustria i Holanda. Les seves bases es mantenen iguals en allò que es refereix a aquelles característiques essencials que li donen tota la seva força i el seu caràcter únic, i que tanta acceptació li ha fet que tingui arreu.

Aquestes bases essencials són les que diuen que cada país participant sols pot presentar un film per a cada tema i que aquest film ha d'escollir-lo cada nació, prèvia una selecció entre els films dels Clubs existents.

En aquest primer concurs sols s'admetien films d'argument («scenario») i el jurat havia de tenir en compte l'originalitat de l'assumpte, la interpretació, la «mise en scène», la fotografia i el ritme. Els films documentals, o de qualsevol altre tema, sols podien presentar-se com a «fora de Concurs» i llur exhibició depenia de si hi havia temps per a projectar-los. Tot plegat donava la sensació de cosa en formació, però la darrera frase de les curtes bases que el regien fou la que donà al concurs que naixia tota l'impetuositat que l'ha fet esdevenir gran.

Heus ací el que deia: «La U. B. des C. A. proposa un concurs anual internacional, que tindrà lloc en un dels dos països guanyadors del concurs.»

Holanda guanyà els dos premis del I Concurs, i, seguint aquella encertada decisió, fou l'encarregada d'organitzar el Segon Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur 1932.

Els films dels nostres amateurs, absents en el I Concurs, figuraren ja en el segon, i no caldrà que ressenyem la història, perquè, des del primer número, la nostra revista CINEMA AMATEUR ha parlat deralladament dels segon, tercer i quart.

Recordarem solament que França queda millor classificada en el segon d'Holanda, i que, per tant, s'encarregà de dur a terme

el tercer, a París, pel desembre de 1933. Recordarem també que el Japó s'adjudicà el primer lloc i que, havent cedit el dret d'organitzar el quart a Europa, fou acceptada l'oferta que feren els nostres delegats, i el Centre Excursionista de Catalunya (Secció de Cinema) fou l'organisme al qual es confià aquesta organització que dintre pocs dies reunirà a Barcelona els films i els amics de tot el món, en la més gran manifestació que s'hagi celebrat mai en el camp del cinema amateur.

Efectivament, el nombre de nacions participants al Quart Concurs Internacional és el major que fins avui dia ha tingut cap altre concurs.

Les participacions ja oficials són:

Alemanya	Deutsches Reichs
Anglaterra	Great Britain
Argentina	República Argentina
Austria	Oesterreichs
Bèlgica	Belgique - Belgie
Canadà	Canada
Espanya	España
Estat Lliure d'Irlanda	Saortát Eireann
Estats Units	United States
França	France
Holanda	Nederland
Hongria	Magyarország
Itàlia	Italia
Iugoslàvia	Jugoslavijs
Japó	Japó
Portugal	Portugal
Suècia	Sverige
Suïssa	Helvetia
Txecoslovàquia	Ceskoslovensko

Canadà i l'Estat Lliure d'Irlanda han estat les noves participacions d'enguany. Polònia i Egipte són les dues nacions, si no probables, possibles.

El que es preveu per als concursos pròxims, és un augment notable encara, ja que durant aquest curs hem fet una propaganda intensa per les nacions que no coneixien el Concurs, i són moltes, algunes tan allunyades com Xina, Àfrica del Sud, Java, Strait Settlements, que si no han participat enguany pot ben dir-se que ha estat per manca material de temps per a organitzar una selecció a transmetre, però que és probable que estiguin a punt per a participar als concursos vinents.

En canvi, d'algun país prou conegut—com Dinamarca, Cuba o Mèxic—o ben allunyat, com Nova Zelanda, ens han respost, aquells a qui ens hem dirigit, que no tenen coneixement de l'existència de cap Club.

La llavor, però, ha estat llançada i un dia o altre fruitarà. Això és el més bonic del Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur: aquesta és la nota que li dona tant de relleu i desvetlla tanta simpatia. Que per cada nació que ha passat, ha pres una volada ascendent deguda a l'entusiasme desplegat, que era autènticament amateur, o sigui, autènticament desinteressat, ja que tots aquests esforços han estat fets per aquells que curaven de la seva organització portar per única vegada, és a dir, per aquells que treballaven per una cosa que sabien des de bon principi que no havien de posar potser més.

Ja hem vist com a Bèlgica, on nasqué, li inculcaren aquest seu esperit de magnanimitat que l'ha fet fort. I precisament perquè és un Concurs que ens agermana d'una forma tan encertada i perquè és l'únic Concurs Internacional d'importància que fem els amateurs tots sols—sense que ens cridi un govern que es vulgui donar to, ni hi hagi propaganda de cap mena—, totes les nacions que han comprès l'interès que això representa per als cineastes, han exposat a

Del film VISIONS URGELLENQUES, de Claudi Gomis

DIALEG A LA LLUM DE LA LLUNA

per JOSEP AYMERICH

UNA de les darreres nits, abans d'anar a dormir, vaig donar al reglamentari tomb per la Rambla, complint com a bon barceloní. Davant meu anaven dos individus. Sense voler—ho podeu ben creure—vaig escoltar algunes frases. Deien quelcom de cinema amateur. Discutien. Es feia interessant...

Els homes són febles i jo no n'estic exclòs. Els vaig seguir i em vaig assabentar de quasi tot el que deien. Quan s'acomodaren, vaig entrar en un cafè i vaig escriure tot seguit llur conversa.

Què hi farem! Avui es publica. Els noms, naturalment, s'han tergiversat. Alguns conceptes i deduccions són, com podreu veure, afegits. L'essència ha quedat.

Perdoneu, anònims cineastes, no podia resistir a la temptació de donar-ho a conèixer!

Lloc de l'acció: Comença a la Rambla dels Estudis. A la nit. La una. Nit clara, serena. Concurrència animada.

Personatges: El Sr. Boquetes i el Sr. Canalets. El Sr. Boquetes és jove, prudent, rutinari, ordenat. El Sr. Canalets, també jove, frívol, modern, energic, innovador. Ambdós, però, entusiastes cineastes amateurs.

Caminen lentament i conversant. Surten d'una sessió de cinema amateur.

Sr. Boquetes. — ...a més, aquest film és meravellós pel motiu, la fotografia correcta, centrada, quieta, estàtica (no res d'aquells angles que tant preocupen els qui es diuen «intellectuals»). Hom endevina una intenció clara. No cal rumiar. Quantes pel·lícules he vist que, després de projectades, encara no he pogut interpretar la intenció de l'autor! Arguments complicats, escenes apuntades, etc., etc. En canvi, aquest és, sens dubte, un bon film, ¿no us sembla amic Canalets?

Sr. Canalets. — Francament, Boquetes, us diré. És bo, en el sentit clàssic, però aquest film no marcarà època ni passarà a la història. És vulgar, absolutament vulgar, heus ací el seu principal defecte, com en la majoria de films amateurs de viatges (i quants que en suportem!). I no tingu idea de com, això sols, ja me'l fa desmerèixer. Concretament, al film X. X. de què parlàvem, cal fer-hi córrer molt les tisores. Jo m'atreiria a dir que marca la tònica de la majoria dels nostres amateurs. Fixeu-vos: Films de viatges: tots tallats d'un mateix patró. La clàssica estació, un familiar o amic i primer terme, que destaquí: les rodes de la màquina; la família, o amics pujant al vagó; la via vista de lluny i de prop, directa i horitzontal; la màquina corrent (moltes vegades és una altra màquina o tren). Si és un viatge marítim, igualment, amb tota mena de detalls: la gorra del capità, l'aeri del port, els vivres de musclos, etc. Total, que en arribar al moment de l'acció (el viatge) s'han passat 70 metres, o més, que quasi són del tot innecessaris. Després, en 30 ó 40 metres hem de veure set o vuit ciutats, o quatre o cinc escalades...

Sr. B. — Així, doncs, vós voldríeu, de cop i volta, trobar-vos ja al lloc del viatge, sense cap antecedent previ, ni situació de lloc.

Sr. C. — De cap manera! El que cal és suprimir allò que es veu afegit a la força. Digueu-me: Coneixeu l'Estació de França?

Sr. B. — Perfectament.

Sr. C. — I l'Estació Marítima?

Sr. B. — Sens dubte.

Sr. C. — ¿I no opineu que tots els barcelonins—per no dir tots els catalans—coneixen, igualment, aquests dos llocs?

Sr. B. — Així ho crec.

Sr. C. — Llavors ¿a què treu cap presentar-nos una cosa que sempre hem vist i sempre podem veure quan ens plagui començar traslladant-nos-hi?

Sr. B. — És el que us dic de la situació de lloc.

Sr. C. — Però és que jo crec que es pot igualment fer la situació de lloc sense filmar l'estació, o el tren, o el vaixell, o la gorra, o

Del film CERAMICA SERRA, d'Eusebi Ferré

al fer les maletes. És una cosa gastada i, per aquest motiu, desmereix el mèrit del film.

Sr. B. — Cadascú ho podrà fer d'una manera personal. En aquest cas, la iniciativa personal (sobretot, la iniciativa personal) salva la vulgaritat — que vós dieu — de la presentació. Cadascú pot filmar i concebre un objecte a la seva manera. Si suprimiu aquesta facultat, val més que suprimiu tot el cinema.

Sr. C. — Molt bé. Però aquesta «iniciativa personal» de què parlem, ha de subjectar-se a unes normes...

Sr. B. — Què voleu dir amb «unes normes»?

Sr. C. — M'he equivocat. Volia dir «les vostres normes» i les d'aquells qui pensen com vós. Accepteu la cèlebre iniciativa personal (de la qual jo sóc el principal propagador i defensor, i no ho dic per paternal, però tal que estigui, en absolut, condicionada als vostres gustos. I això ja no és iniciativa, sinó altres coses. Si una acció ve condicionada o pressionada, ja no és iniciativa, i no val res. ¿Voleu un exemple? Vós heu dit (quan parlàvem del film X. X.) que era meravellós pel motiu, la fotografia correcta i centrada, quieta i estàtica i heu afegit «res d'aquells angles» que tant preocupen els qui es diuen «intellectuals». Què vol dir això? Que teniu dues mides per a parlar: Una per als qui pensen com vós i una altra per als altres. I ho transigiu sinó que amb els primers.

(Són a la Rambla del Centre. Taxis que circulen sense parar. Canvi de concurrència.)

Sr. C. — I parlant d'una altra cosa... ¿Per què no heu portat a qualsevol concurs el film del vostre viatge per Àustria? La vostra germana me'n va assabentar... i diu que és bo.

Sr. B. — Manca acabar-lo de muntar...

Sr. C. — Amic, heu tingut vuit mesos per a muntar-lo. ¿Encara no era suficient? ¿Llavors serà, en veritat, una revelació, o un «chef-d'œuvre»? ¿O, al contrari, no serà que heu tingut por de fer un triat paper — trist o lluit, «chi lo sa» — entre la gran quantitat de films de viatges i excursions que s'han presentat enguany als concursos? Se no tinguéssiu molta franquesa i bona amistat amb vós, no us parlaria així. Em sap greu perquè vós, en el fons, sou cineasta honest. Vull dir que mai no falseu res. Ara, que no n'hi ha prou amb això. Cal quelcom més...

Sr. B. — Qui sap!... I ara, no penseu que tracto de tornar-vos la pilota, però a mi, francament, els vostres films, els trobo deslliçats, discordants... sols valen la pena — no us ofeneu! — per algunes escenes que preneu normalment és a dir, bé. Què hi farem? Us dic allò que realment penso i que no he dit a ningú. Som dues persones: dos criteris oposats — i tan oposats! — no podem lligar mai!

Sr. C. — Que estiguem d'acord, ho dubto. Ara que — agafem pretensions! — potser entre els dos donaríem alguna idea, no us sembla?... Recordeu que representem dues tendències...

Sr. B. — La Moderna i la Clàssica... no està malament!

Sr. C. — D'acord, en això.

Sr. B. — Escolteu, amb franquesa — però, per allò que més vulgoeu (hi va la nostra amistat!) no ho feu córrer — ¿voleu venir un dia a casa, a prendre cafè, i... (provem-ho, que caram!)... llavors...?

Sr. C. — Encantat!... ¿I em projectareu el film d'Àustria en sessió privada?

Sr. B. — Home, podria ésser...

Sr. C. — Doncs, no hi mancaré.

Sr. B. — (Interiorment.) ¿Què podria resultar si adoptava les tendències modernes d'en Canals? I el meu sistema?

Sr. C. — (Interiorment.) ¿Pretendrà canviar de tàctica o fer-me-la canviar a mi?

Sr. B. — Fixeu-vos! Hem arribat a Colom!

Sr. C. — Sembla mentida!

Sr. B. — Pugeu cap a la Plaça de Catalunya?

Sr. C. — Naturalment, visc per dalt.

Francesc Oller en el film EP! JO TAMBE VULL ÉSSER UN FUGITIU!, de Salvador Mestre

CONCURSOS

IV CONCURS INTERNACIONAL DEL MILLOR FILM AMATEUR 1935, I CONGRES DE CINEISTES AMATEURS, BARCELONA, 1935

El company Delmir de Caralt, un dels que han portat a terme amb tant d'encert les tasques d'organització del Quart Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur, 1935, dona compte en un altre lloc d'aquest número, i amb l'extensió deguda, de com estan els treballs d'aquest importantíssim Concurs que, potser per única vegada, tindrà lloc a la nostra ciutat.

Conjuntament amb aquest Concurs, i aprofitant la vinguda de delegats de les nacions participants, es celebrarà l'anunciat Congrés de Cineistes Amateurs, Barcelona, 1935, del qual esperem tasques profitoses que ja reportarem en el pròxim número.

QUART CONCURS CATALÀ DE CINEMA AMATEUR

El dia 25 de gener—data avançada, en comparació als anys anteriors, degut a haver de donar lloc a la celebració del IV Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur—quedà clos definitivament el termini d'admissió de films per al Quart Concurs Català de Cinema Amateur que anualment organitza la Secció de Cinema del Centre Excursionista de Catalunya.

Vingueren films de diversos llocs de Catalunya i de Madrid, amb la qual cosa queda demostrat el caràcter general que des del seu inici sempre ha tingut el Concurs Català de Cinema Amateur. Pròxim a la celebració, a Barcelona mateix, del IV Concurs Internacional no ha tingut enguany una participació estrangera nombrosa, per tal com totes les nacions es reserven per a prendre part a l'intercontinental que la mateixa Secció de Cinema del C. E. de C. organitza.

Els films presentats sumen la quantitat de 56 bobines (32 de 9'5 mil·límetres i 24 de 16 mil·límetres), que corresponen a 46 films (28 de 9'5 mil·límetres i 18 de 16 mil·límetres), fent en conjunt un metratge de 5.400 metres.

Els títols dels films són els següents:

De Barcelona: «Arquímedes», lema: Fulls del llibre de la Història; «Barcelona», lema: Album vivent; «La bicicleta»; «La tragèdia de Cordelles»; «Reportatge de la Ciutat en dies de festa, 1934»; «Ombres»; «Fabricación del carburo de calcio»; «Dia i nit»; «Santa Creu d'Olorde», lema: Bonavista; «Romeria del Roció», lema: Bernat; «Mallorca», lema: Mar i Cel; «Sant Medir», lema: Costellada; «L'aprenent de Bruixot»; «Estampes del blat»; «Carrel»; «De Barcelona a Port de la Selva» (colors); «Creuer sudatlàntic»; «Mare Nostrum»; «L'home important», lema: Prejudicis; «Epl jo també vull ésser un fugitiu»; «Les bèsties del Parc»; «Pluja»; «Sísif»; «Cinema»; «Un destí de segona mà»; «Sainte Croix et Berne»; «D'ací d'allà».

De Terrassa: «Dances i Festes».

De Vilanova: «Vol de Gavina»; «Bric-à-brac»; «Vilanova»; «Poema homeopàtic»; «Mirabet»; i «Cocktail de viatgers».

De Cervera: «Visió urgellenca», lema: «Imatges poètiques»; «El Muro de la Muerte»; i «Tàrraga».

D'Igualada: «Apunts del Moviment», lema: Stonny; i «El valler de la rosa».

De Tortosa: «Maria Cinta».

De Sabadell: «Qui és Marlin?».

De Madrid: «Toledo»; «Caza del conejo con hurón»; «Una visita a Aranjuez»; «Ávila».

D'Anglaterra: «A Day Excursion».

En la secció de Notes de tot arreu donem una impressió de conjunt del que ha estat el Concurs d'enguany, detallant i comentant degudament els millors films, els quals han estat presentats al públic i al Jurat Qualificador en sis sessions de fall que s'han celebrat amb un gran èxit de públic—fins a l'extrem de veure's obligats els organitzadors a limitar l'entrada als socis i concursants—i de crítica, essent comentades extensament totes les produccions presentades, en els periòdics «L'Instant», «La Publicitat», «La Rambla», «La Vanguardia», el «Xut!» i la revista madrilenya «Cinegramas», la qual cosa demostra l'expectació i l'interès que ha despertat el concurs a tot arreu.

Premi CINEMA AMATEUR a les millors fotografies d'escenes de films presentats al IV Concurs Català de Cinema Amateur

Havíem cregut interessant impulsar els nostres cineistes a fer fotografies de llurs films i, a tal fi, la nostra revista oferí un premi a les millors fotografies que representessin escenes de films presentats.

Del film ESTAMPES DEL BLAT, de Salvador Bilià

Del film **CATLLARAS**, de Ramon Puiggròs

Foto R. Còrreia

tats al IV Concurs Català de Cinema Amateur, que organitzà la Secció de Cinema del Centre E. de C.

S'han presentat col·leccions de fotografies dels films següents: «Sisif», «Dia i Nit», «Fabricació del Carburó de Calcio», «Qui és Marlin?», «Estampes del blat» i «L'aprenent de bruixot».

Fou concedit el premi—consistent en llibres i revistes de lliure elecció pel concursant—a la col·lecció del film «Sisif», de Francesc Gibert.

Publiquem ja des d'aquest número algunes de les millors fotos presentades.

Un film català premiat a Hollywood

Un film català premiat a Hollywood. Aquesta és la nova falaguet, arribada del país del cinema.

A Hollywood, l'American Society of Cinematographers organitza cada any una magna competició internacional, en la qual es concentren els més destacats cineastes de cada país i en el qual es consagren definitivament les personalitats dels autors que en surten premiats.

Es en aquest concurs que el film «MEMMORTIGO?», de Delmir de Caralt, acaba d'ésser distingit amb una menció honorífica, com ho fou amb un segon premi el film del mateix autor MONTSERAT, en el Concurs del 1933.

No cal recordar, per ésser prou conegut ací, el film «MEMMORTIGO?» i la forta personalitat del seu autor. Aquest film ja fou

considerat pel jurat del III Concurs Català de Cinema Amateur com el millor dels presentats, atorgant-li el Premi Extraordinari del Concurs. El fall de Hollywood ve a confirmar la seva qualitat.

No cal dir com ens plau de divulgar aquesta nova distinció de què acaba d'ésser objecte «MEMMORTIGO?», una de les produccions més originals i perfectes que els nostres amateurs hagin produït. Felicitem l'amic Delmir de Caralt amb aquella mica d'orgull d'ésser també, com ell, cineastes i catalans.

II CONCURS DE L'ASSOCIACIÓ DE CINEMA AMATEUR

El dia 15 de febrer quedà tancat el termini d'admissió de films al II Concurs que ha organitzat A. de C. A. Hi han estat presentats els següents films:

«Cadaqués», «El vailet del Mas Gran», «Llibres i Soldats», «Montseny», «Natació», «Olot», «La pesca del nero», «Reportatge de la Vall d'Aran», «Diumenge d'hivern al port», «Un vol sorprenent», «Turistes a Mallorca», «Campionats d'Europa de Natació», «Sangre en la Pampa», «Passa un circ», «Sota el cel mallorquí», «X 4», «Ceràmica Serra», «La dona i els esports», «L'home que jo he mort», «Costa catalana», «Escenes d'hivern», «De sol a sol», «Dotze dies per Europa», «Octubre», «Acrobàticisme aeri» i «Catllaràs».

Reunits els senyors Santiago Marco, Angel Ferran, J. Cortés, Maria Llum Morales, J. M. Ferry, Josep Sala, Alfons Moncanut i Manuel Moragues, que integraven el jurat nomenat per a fallar aquest concurs, i actuant de secretari Ramon Gil, foren projectats a porta tancada tots els films presentats, després de la qual cosa fou acordat concedir els premis en la forma següent:

VEREDICTE

Premi Generalitat de Catalunya, al millor film cultural, **CERÀMICA SERRA**. Autor: Eusebi Ferrer.

Premi Atracció de Forasters, al millor film de folk-lore, **OLOT**. Autor: Ermenter Vélez.

Premi Casa Cuyàs, al millor film d'infants, **LLIBRES I SOLDATS**. Autor: Amadeu Real.

Premi Cinematografia Amateur, al millor film humorístic, **SANGRE EN LA PAMPA**. Autors: R. Serinyà i A. Sarsanedes.

Premi Eumig, al millor film rodat amb càmera Eumig, **L'HOMME QUE JO HE MORT!**. Autors: J. M. Ponsen, J. Arrufat i Joan Serra.

Premi Foment de les Arts Decoratives, al millor film documental, **CERÀMICA SERRA**. Autor: Eusebi Ferrer.

Premi Kodak, al millor film rodat amb pel·lícula d'aquesta marca, **CATLLARAS** (escenes d'hivern). Autor: Ramon Puiggròs.

Premi Paillard-Bolex, al millor film d'esports, **LA DONA I ELS ESPORTS**. Autor: Eusebi Ferrer.

Premi Pathé-Baby, al millor film rodat amb pel·lícula d'aquesta marca, **OCTUBRE**. Autor: Joan Roig.

Premi vidua E. Riba, al millor film de Reportatge, **SOTA EL CEL MALLORQUÍ**. Autor: Eusebi Ferrer.

Premi J. Sabat, al millor film curt, **REPORTATGE DE LA VALL D'ARAN**. Autor: Joan Ventura.

Premi Serrahima, al millor film d'argument, **SANGRE EN LA PAMPA**. Autors: R. Serinyà i A. Sarsanedes.

Premi Unió Excursionista de Catalunya, al millor film d'excursionisme, **CATLLARAS**. Autor: Ramon Puiggròs.

Premi Cèsar Vicente, al millor film de tema lliure, **DE SOL A SOL**. Autor: R. Puiggròs.

Premi Gevaert, al millor film rodat amb pel·lícula d'aquesta marca, **TURISTES A MALLORCA**. Autor: Jaume Colomer.

Premi Kodak Color, al millor film de color, **COSTA CATALANA**. Autor: R. Santricià.

Premi Victor, al millor film rodat amb càmera Victor, **CERAMICA SERRA**. Autor: Eusebi Ferrer.

Premi Foto-Optica, a la millor sincronització, **SANGRE EN LA PAMPA**. Autors R. Serinyà i R. Sarsanedes.

Premis Associació de Cinema Amateur, al millor film realitzat per un soci, i al millor film del Concurs, **CERAMICA SERRA**. Autor: Eusebi Ferrer.

Tenint en compte la bona puntuació d'algunes de les pel·lícules no premiades, el Jurat ha acordat concedir medalles honorífiques als films:

LA PESCA DEL NERO. Autor: Antoni Sarsanedes.

NATACIO. Autor: Claudi Gómez.

MONTSENY. Autor: Sirvent Morera.

PASSA UN CIRC. Autor: Ramon Sarsanedes.

DOTZE DIES PER EUROPA. Autor: Casimir Aumacelles.

S'ha distingit Eusebi Ferrer, autor de **CERAMICA SERRA**, amb una menció oficial del Jurat.

Han quedat deserts els premis: Secció de Cinema del C. E. de C., Nizo i Perutz.

En la secció de Noves de tot arreu donem una impressió d'aquest interessant concurs.

Un Concurs de Cinema Rural a Brussel·les

Amb motiu de l'Exposició Internacional de Brussel·les s'organitza un Concurs de Cinema Rural sota el patronatge de l'Institut Internacional del Cinema Educatiu, de Roma, i de la Comissió Internacional per a l'embelliment de la vida rural, amb el concurs de les Comissions Internacionals de les Associacions d'Agricultors i de l'Educació Familiar, de Brussel·les.

Encara que al marge completament del cinema amateur, creiem interessant d'assenyalar algunes particularitats d'aquest concurs, que té per objecte d'estimular la producció de films particularment apropiats al camp.

Del film **ROSELLO**, de Joan Roig

FREDERIC SUBIROS HA MORT

Frederic Subirós, l'amic perdut de tots els cineastes, a la memòria del qual hom ha suggerit la creació d'un premi especial, **CINEMA AMATEUR** ha recollit la idea llançada, i pot dir ja des d'ara que el propòsit es torna realitat. Més endavant podrem donar-ne les característiques. Dediquem avui un record fervorós a l'amic entusiasta del cinema amateur, en la puixança del qual tantes il·lusions tenia posades.

Temes que es premiaran:

A) El progrés en l'habitatge rural (construccions i arquitectura comprenent l'ambient i els paisatges).

B) Organització racional de la vida rural.

C) El progrés en l'educació familiar rural, especialment en el que fa referència a la formació del caràcter de l'infant.

El Concurs tindrà lloc els dies 23 al 27 de juliol de 1935.

Al mateix temps tindrà lloc una Exposició de Cinema Rural, que tindrà per objecte demostrar sintèticament tot el que s'ha fet en diversos països, en el camp de la cinematografia rural, des dels seus orígens.

L'Institut Internacional del Cinema Educatiu presentarà un ampli estudi sobre el desenvolupament mundial del cinema rural.

Els films seran distribuïts en dues categories: A) Films educatius i culturals destinats als centres rurals; B) Films de propaganda.

Primer Concurs interclubs de la Federació Catalana de Cinema Amateur

Força nombrós ha estat el contingent de films aportats a aquest concurs per les entitats afiliades a la F. C. de C. A. I si bé hom ha notat la manca de films dels més destacats cineastes sabadellenos, en canvi pot ben dir-se que els elements de Terrassa han fet un veritable esforç d'entusiasme i han estat, per ara, els que més films bons hi han portat.

El conjunt de films s'ha distribuït en quatre sessions a celebrar a la Sala Studium, sota els programes següents:

Dia 4 d'abril: **Turistes a Mallorca**, **Dintre el bosc**, **La pesca del nero**, **L'home que jo he mort**, **Acrobatisme aeri**, **«El corazón del Pirineo»** Aragonés, X 4. Concert Costa.

Dia 11 d'abril: **Cadaqués**, **Passa un circ**, **Llibres i soldats**, **Les semi-colònies**, **De sol a sol**, **«Calendario Tradicional»**, **Sota el cel mallorquí**, **Pot o pot**.

Dia 15 d'abril: **Natació**, **Retalls barcelonins**, **«Sangre en la pampa»**, **La dona i els esports**, **Evocació**, **Catllaràs**, **No diguis mai...**

Dia 2 de maig: **Fira del Llibre**, **Egara**, **Octubre**, **Un as per amor**, **«Morriña»**, **Ceràmica Serra**, **La volta al món**, **Costa catalana (color)**.

Quart Concurs Català de Cinema Amateur organitzat per la Secció de Cinema del Centre Excursionista de Catalunya

VEREDICTE

Medalla de Vermeil	L'HOME IMPORTANT	Domènec Giménez.
Medalla de Vermeil	EP! JO TAMBE VULL ESSER UN FUGITIU!	Salvador Mestres.
Medalla de Vermeil	APUNTS DEL MOVIMENT	Ramón Godó, d'Igualada.
Medalla de Vermeil	DANSES I FESTES	Agustí Fabra, de Terrassa.
Medalla de Vermeil	SISIF	Francesc Gibert.
Medalla de Vermeil	ESTAMPES DEL BLAT	Salvador Rifa.
Medalla de Vermeil	PLUJA	Joan Prats.
Medalla d'Argent	POEMA HOMEOPATIC	Manuel Amat.
Medalla d'Argent	VISIO URGELLENCA	Claudi Gómez, de Cervera.
Medalla d'Argent	CAZA DEL CONEJO CON HURON	Daniel Jorro, de Madrid.
Medalla d'Argent	DE BARCELONA A PORT DE LA SELVA	T. A. Pinós.
Eminent honorífic	A DAY EXCURSION	Nemo (Anglaterra).
Eminent honorífic	DIA I NIT	Lluís M. Rodríguez i Josep Bros.
Eminent honorífic	LA TRAGEDIA DE CORDELLES	Valentí Castany.
Eminent honorífic	UN DESTI DE SEGONA MA	Salvador Mestres.
Eminent honorífic	LES BESTIES DEL PARC	Valentí Castany.
Eminent honorífic	CIUDADES CASTELLANAS	Daniel Jorro, de Madrid.
Eminent honorífic	EL CAVALLER DE LA ROSA	A. Sabater i J. Castellort, d'Igualada.
Eminent honorífic	MALLORCA	Oleguer Junyent.
Eminent honorífic	EL MURO DE LA MUERTE	Claudi Gómez, de Cervera.
Premi extraordinari del C. E. de C.	L'HOME IMPORTANT	Domènec Giménez.

PREMIS DE COOPERACIO:

Copa Generalitat de Catalunya	CIUDADES CASTELLANAS	Daniel Jorro, de Madrid.
Medalla del C. E. de C.	DANSES I FESTES	Agustí Fabra.
Copa Agfa	A l'actor Francesc Oliver en el film EP! JO TAMBE VULL ESSER UN FUGITIU.	
Premi Agfa	L'HOME IMPORTANT	Domènec Giménez.
Medalla Atracció de Forasters	DANSES I FESTES	Agustí Fabra.
Medalla Atracció de Forasters	DE BARCELONA A PORT DE LA SELVA	T. A. Pinós.
Copa Baltà i Riba	BRIC-A-BRAC	Manuel Amat.
Premi de Revista CINEMA AMATEUR	A la col·lecció de fotografies de SISIF, de Francesc Gibert.	
Copa Cinematografia Amateur	Desert.	
Premi Cinematografia Amateur	APUNTS DEL MOVIMENT	Ramón Godó, d'Igualada.
Copa Cuyàs	Desert.	
Copa Eumig	SISIF	Francesc Gibert.
Copa Filmo	CREUER SUD-ATLANTIC	Joan Marín.
Copa Filmotècnia Enginyers	CAZA DEL CONEJO CON HURON	Daniel Jorro, de Madrid.
Tisores d'argent de Delmir de Caralt	L'HOME IMPORTANT	Domènec Giménez.
Copa Lluís A. Forgas	PLUJA	Joan Prats.
Premi Foto-Optica	DANSES I FESTES	Agustí Fabra.
Copa Gevaert	EP! JO TAMBE VULL ESSER UN FUGITIU!	Salvador Mestres.
Copa Kodak	DE BARCELONA A PORT DE LA SELVA	T. A. Pinós.
Medalla d'or Kodak	ESTAMPES DEL BLAT	Salvador Rifa.
Copa Kodak 8	Desert.	
Copa Pathé Baby	APUNTS DEL MOVIMENT	Ramón Godó.
Copa Paillard Bolex	EP! JO TAMBE VULL ESSER UN FUGITIU!	Salvador Mestres.
Copa Perutz	Desert.	
Premis Ràdio Hom	Als films premiats amb Medalla de Vermeil i Medalla d'Argent.	
Copa Sibar	L'HOME IMPORTANT	Domènec Giménez.
Copa Victor	ESTAMPES DEL BLAT	Salvador Rifa.
Copa de l'Argenter Serrahima	EP! JO TAMBE VULL ESSER UN FUGITIU!	Salvador Mestres.

El Jurat estava compost com segueix: Josep Palau, Jeroni Moragues, Màrius Calvet, Ignasi Agustí, A. Artís, R. Tassís i Marca, Delmir de Caralt, Ignasi Canals, Albert Oliveres, Francesc Blasi, J. Vilaseca i Ignasi de Quadres (secretari).

Barcelona, 27 de març del 1935.

El film que representaran Espanya al Quart Concurs Internacional de Cinema Amateur

Per tal de seleccionar els films que han de representar Espanya al IV Concurs Internacional del Millor Film Amateur, 1935, que es celebrarà a Barcelona del 16 al 20 de maig, es reuniren el dia 16 d'abril, convocats per CINEMA AMATEUR, organitzadora, com els anys anteriors, de la sessió de selecció, els delegats de les entitats de cinema amateur següents:

Federació Catalana de Cinema Amateur.

Associació de Cinema Amateur, de Barcelona; Associació de Cinema Amateur, de Mataró; Cinemàtic Club Amateur, de Barcelona; Seccions de Cinema dels Amics de les Arts, de Terrassa; Agrupació Excursionista de Badalona; Associació d'Alumnes de l'Escola de Belles Arts, de Barcelona; Associació d'Alumnes de la Unió Industrial, de Barcelona; Ateneu Enciclopèdic Popular, de Barcelona; Ateneu Popular de Gràcia; Centre Excursionista de Catalunya, de Barcelona; Centre Excursionista de la Comarca de Bages, de Manresa; i Centre Excursionista del Vallès, de Sabadell.

En les reunions prèvies celebrades a l'estatge del Centre Excursionista de Catalunya fou acordat, a petició d'algunes entitats, que el jurat que havia de seleccionar els films per a participar al IV Concurs Internacional fos integrat exclusivament per un Delegat de cada Entitat i un de la revista CINEMA AMATEUR. El jurat fou compost pels següents senyors, delegats respectivament de les entitats ja assenyalades senyors Gil, Tura, Iglésies, Freix, Vancells, Ortiga, Aymerich, Loxada, Vila, Socas, Ciera, Llobet-Gràcia i Caralt.

Després de projectades totes les pel·lícules portades pels respectius delegats, fou acordada la selecció composta dels films següents:

16 m/m. — Argument: «L'home important», de Domènec Giménez; documental: «Pallars i Ribagorça», de Joan Salvans; lliure: «La volta al món», de J. Argemí.

9'30 m/m. — Argument: «Sísif», de Francesc Gibert; documental: «La pesca del nero», d'A. Sarsanedes; lliure: «Reflexos», de Domènec Giménez.

Color. — «De Barcelona a Port de la Selva», del Dr. A. Pinós.

En fer pública la selecció acordada, la revista CINEMA AMATEUR es complau a fer remarcar la composició del jurat i agraeix a tots els Clubs d'haver fet possible unes reunions amicals de les quals ha sortit, amb els millors propòsits, la representació amateur que en el IV Concurs Internacional del Millor Film Amateur, 1935, ha de representar el nostre país enfront de dinou nacions participants.

Del film NATACIO, de Claudi Gómez

NOVES DE TOT ARREU

CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA SECCIO DE CINEMA

Cicle de Conferències i Projeccions Monogràfiques

La celebració del cicle de conferències i de projeccions monogràfiques amb les quals la Secció de Cinema del «Centre» inaugurà el curs 1934-35—sens dubte un curs d'una densitat i qualitat excepcionals—obtingué tot l'èxit que els seus organitzadors mereixien. Les personalitats dels conferenciant i la novetat de les projeccions dedicades a l'obra d'un sol cineasta, donaren al cicle un ressò importantíssim. Una altra de les raons del seu èxit cal cercar-la en la tendència humorística de les tres conferències centrals, tan esplendïdament precedides per la de Josep Palau com dignament tancades per la de J. Carner Ribalta.

De la conferència primera a càrrec de J. Palau i dels films de Domènec Giménez, ja en donarem detalls en el número anterior. La segona tingué lloc el dia 13 de desembre, en la qual el publicista Manuel Amat ens parlà de la «influència i pintoresc del cinema», en forma de reportatge anecdòtic sobre les peripècies dels cineastes en les seves produccions. Gracioses les trifolgues que explicà entant dels «bolos» cineístics dels amateurs del «Centre». Partint de la lectura d'unes lletres d'aspirants a «actors», tan carregats de boni fe com d'illusió desproporcionada, Amat féu les delícies del públic amb les seves agudes observacions.

Els films projectats en aquesta sessió foren tots del destacat valor cineístic Joan Prats. Primer es passà una de les seves primeres produccions, titulada EL PINTOR CAGARELLI, en la qual ja podem admirar-se bons detalls de visió i muntatge. ABELLES I AQUESTA NIT NO SURTO completaren el programa, i no cal dir com ressaltaren llurs bones qualitats després de la primera.

Gran era l'interès que havia desvetllat l'anunci de la conferència de Jeroni Moragues. La seva fama d'humorista i el tema escollit—«Arqueologia del cinema»—feren omplir, més encara, la sala del «Centre».

El punt de mira que Jeroni Moragues oferí als assistents és de debò d'una gran possibilitat i originalitat. Es tracta de preveure el que un arqueòleg—humorista naturalment—pot dir dintre dos mil anys, del cinema, del qual sols pugués tenir els pocs vestigis que avui es tenen d'altres arts de dos mil anys entera. Naturalment, Jeroni Moragues se serví de la seva heillant imaginació per a fer, tot rient, una dura crítica del cinema actual. Res no donà sencer tot fent veure que intentava «reconstruir».

Aquests fragments estaven representats per diverses fotografies que es projectaven quan convenia a la narració, i obtingueren totes elles, per l'humor que traspuaven, un gran èxit, humor que valgué

Del film «5151F»,
de Francesc Gilbert

a J. Moragues les més sinceres felicitacions dels assistents a la sessió tercera que es celebrà el 27 de desembre.

Difícil era de superar la comicitat d'aquesta sessió, i més d'algu pensà que això perjudicaria Valentí Castany, a càrrec del qual anava la tercera conferència del cicle. Per un moment semblà establir-se una mena de torneig d'humoristes.

Cal que diguem que Valentí Castany sabé mantenir a una mateixa alçada l'interès i la comicitat del dijous anterior.

La moral en el cinema professional i la moral en el cinema amateur, fou el tema desenvolupat, i ho fou amb una frescor i espontaneïtat humorística tal, que podem considerar la conferència com una de les més reeixides de Valentí Castany. Les seves caricatures verbals dels films americans i dels documentals «explicats en espanyol» obtingueren un gran èxit de rialles.

La sessió de films que completà la nit fou dedicada a Delmir de Caralt. Seguint la pauta establerta, foren projectats també per a començar els primers films que rodà, vint metres d'indis, i una paròdia de revista d'actualitat. REPORTER MECANICO i MEM-MORTIGO?, dues de les obres més reeixides de Caralt, foren projectades al final... i vistes amb aquell interès i fruïció de les coses bones de debò.

No podia mancar en el cicle la nota tècnica, i s'encarregà de l'última sessió J. Carner-Ribala, membre del Comitè de Cinema de la Generalitat de Catalunya i ex-escenarista dels estudis Paramount de Hollywood, el qual explicà «com s'escriu per al cinema». La seva conferència fou seguida amb una atenció especial per tots els cineastes, per la part de lligó que podien comportar les explicacions experimentades del senyor Carner-Ribala.

Aquesta última sessió fou dedicada ben encertadament a Eusebi Ferré, del qual es projectà, ultra un dels seus primers films titulat «MAS VALE MANA QUE FUERZA», dues de les seves més recents i destacades produccions inèdites a la pantalla del «Centre», titulades LAIE BARCINO i el film cultural EL VI. Cal remarcar les qualitats d'aquests dos films, que foren rebuts amb grans aplaudiments.

En aquesta mateixa sessió es féu lliurament als autors dels premis concedits en el II Concurs d'Escenaris organitzat per la nostra Revista, el veredict del qual ja donàrem oportunament. Abans de

la conferència de J. Carner-Ribala, el President del «Centre», senyor Pau Vila, aprofità l'ocasió de presentar el conferenciant per a cloure aquest cicle de conferències que han aconseguit un èxit tan encoratjador.

Quart Concurs Català de Cinema Amateur Sessions de Fall

A la secció de Concursos donem compte detallat de tots els films rebuts per al Quart Concurs Català de Cinema Amateur, el qual cada any ha estat el més ampli que es celebra a casa nostra. La seva continuïtat explica millor que res el seu èxit. D'aquí que la seva col·laboració s'eixampli cada vegada més. Dona goig de veure convergir al Concurs Català de Cinema Amateur films de tot Catalunya. En aquest sentit, hem vist enguany augmentada la col·laboració catalana. D'Igualada, Vilanova, Cervera, Terrassa, Sabadell i Tortosa han arribat films al concurs del Centre Excursionista de Catalunya. Algunes d'aquestes poblacions germanes, ha estat la primera vegada que han tramès films a concurs. I val a dir que han demostrat una perfecció que molts barcelonins ja voldrien tenir. Madrid, també, com anys anteriors, ha fet acte de presència amb quatre films.

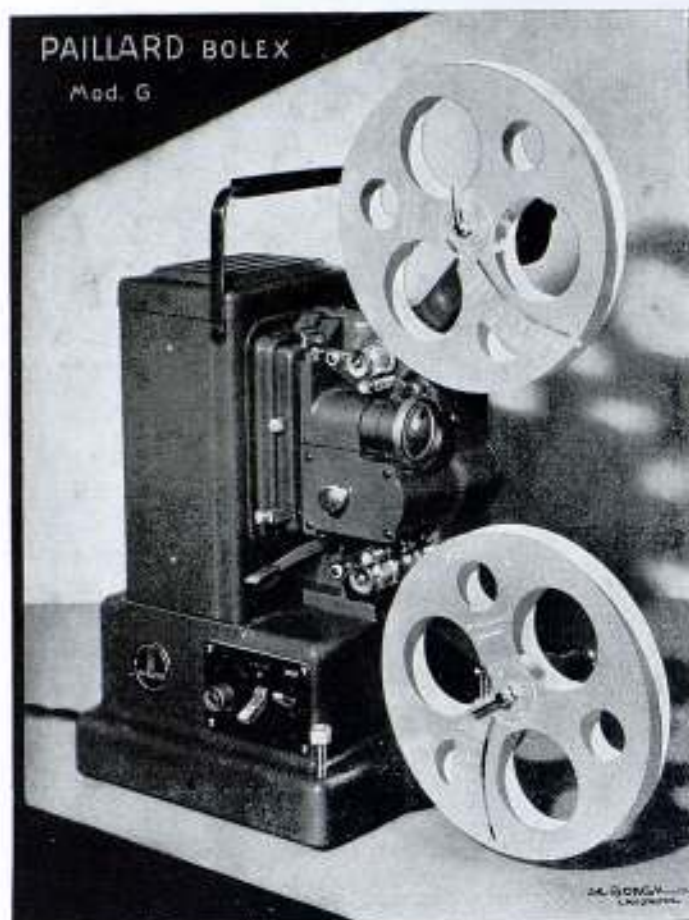
Com sigui que amb poques setmanes d'interval ha de tenir lloc el Concurs Internacional que organitza també la nostra Secció de Cinema, tota la col·laboració estrangera que rebíem els anys anteriors s'ha reservat per a aquest últim. Amb tot, Anglaterra no ha volgut deixar de participar-hi, i ha donat la nota d'internacionalitat a la qual ja estàvem acostumats.

El conjunt de films rebuts sumen la xifra de 46 obres en 56 bobines, i han estat necessàries sis sessions de fall per a projectar la totalitat.

Reemplant el criteri del II Concurs, les projeccions s'han organitzat per temes, fent d'aquesta manera menys compromesa la tasca del Jurat Qualificador, si bé per al públic, que en gran quantitat assistia a les sessions (des de la segona calgué limitar l'entrada als socis i concursants), aquest sistema no sempre resulta prou amè.

El programa de les sis sessions fou el següent:

Dijous, dia 14 de febrer: VISIO URGELLENCA, VOL DE GA-

El Projector més apropiat per a Societats i Centres d'Ensenyança

Projector model G. Per a films de 9,5 i 16 m/m. 100/100 engranatges. Fixesa de projecció absoluta. Refrigeració perfecta. Pot funcionar amb làmpares de 250 a 1000 vats. Obturació completament invisible. Funcionament ultrasilenciós.

Distribuïdor: **GERMAN RAMON CORTES**

Passeig de Gràcia, 78 - BARCELONA - Telèfon 78662

DUES CREACIONS PAILLARD-BOLEX

són els projectors dels quals es parla admirativament

NOU MODEL DE
400 watts

Admirativament
també es parlarà de nova
creació

PAILLARD BOLEX
que aviat posarà a venda:

LA MOTOCAMERA
de 9,5 m/m perfecta

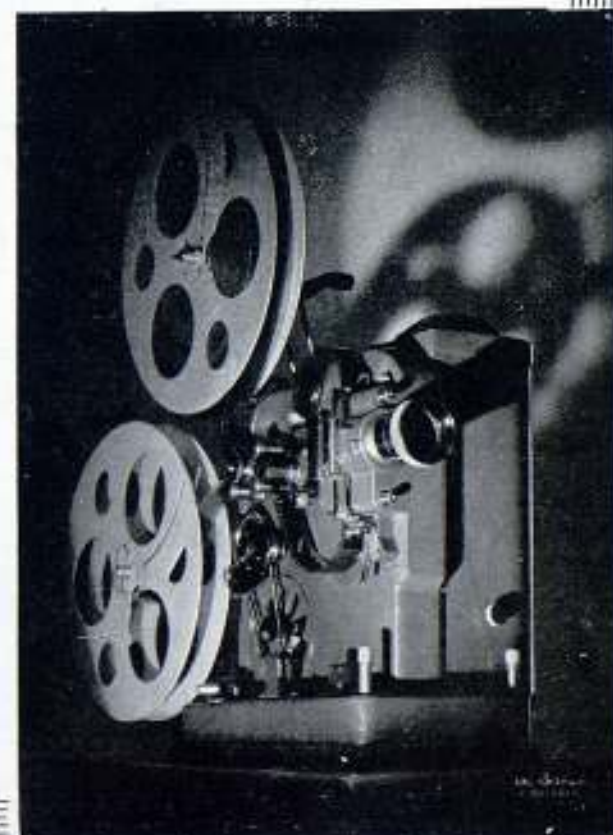
El Projector familiar
més perfecte per a
films de 9,5 i 16 m/m

Models:

D. A. (bi-film) amb
atur automàtic dels
rètols de 9,5 m/m.

P. S. A. únicament
per a films de 9,5 m/m.

K. S. per a films de
16 m/m.

VINA, D'ACI D'ALLÀ, BARCELONA, «A DAY EXCURSION, TARREGA, COCKTAIL DE VIATGES, VILANOVA i «SAINTE CROIX ET BERNE».

Dijous, dia 31 de febrer: QUI ES MARLIN?, ARQUIMEDES, LA TRAGEDIA DE CORDELLES, EL CAVALLER DE LA ROSA, MARIA CINTA i EP! JO TAMBE VULL ESSER UN FUGITIU!

Dijous, dia 28 de febrer: ROMERIA DEL ROCIO, MALLORCA, TOLEDO, SANT MEDIR, MIRABET, SANTA CREU D'OLORDE i VISITA A ARANJUEZ.

Dijous, dia 7 de març: «EL MURO DE LA MUERTE», «LA FABRICACION DEL CARBURO DEL CALCIO», APUNTS DEL MOVIMENT, «BRIC-A-BRAC», REPORTATGE DE LA CIUTAT, DANSES I FESTES, LES BESTIES DEL PARC i AVILA.

Dijous, dia 14 de març: CARREL, ESTAMPES DEL BLAT, «MARE NOSTRUM», CREUER SUDATLANTIC, «CAZA DEL CONEJO CON HURON» i DE BARCELONA A PORT DE LA SELVA (colores).

Dijous, dia 21 de març: L'APRENTENT DE BRUIXOT, POEMA HOMEOPATIC, OMBRES, UN DESTI DE SEGONA MA, L'HOMME IMPORTANT, SISIF, DIA I NIA, LA BICICLETA i PLUJA.

Per a aquesta última sessió estava anunciat també el film CINE-MA!, però fou retirat per l'autor per respecte a un amic seu que intervingué en la filmació, mort uns dies abans de la projecció.

No és la nostra intenció la de ressenyar film per film. Altrament, no disposem ací de l'espai que la gran quantitat de films presentats ens agabellaria. Els nostres comentaris de conjunt seran ja per a tots. Hi ha qualitats generals. I, també, defectes comuns. Cal destacar les bones orientacions i assenyalar els camins perillosos. I això ens ho donarà millor un punt d'albir una mica alt des d'on puguem desfermar els corrents i llurs sinuoses curses, els llacs tranquils i els torrents desordenats i cridaners. De prop, tot és aigua. D'una mica lluny, ja s'aprecien les formes i els caràcters.

Anotem primer un augment molt notable de films d'argument. Sens dubte, de sempre han estat aquesta classe de films la màxima aspiració dels cineastes. I, sens dubte, també, és en els films d'argument on el cineasta és posat a tota prova. Són moltes les coses que integren aquests films i la falla de qualsevol pot ésser la causa d'un fracàs. Qui es detura a mesurar les seves possibilitats? És tan temptador de realitzar films argumentals!

Com a obres filles completament del pensament del cineasta, els films argumentals ens donen, més que cap altra classe de films, la mesura exacta del concepte que el seu autor té del cinema. Els films d'argument són els més personals i, per tant, on més fàcilment es troben les qualitats i els defectes de l'autor com a cineasta. Defectes i qualitats que no són altra cosa que la influència d'activitats particulars i al marge del cinema.

Unes proves d'aquesta influència: el film ARQUIMEDES, concebut i realitzat tot ell amb una mentalitat teatral i pictòrica, que traeix la personalitat de l'autor. ¿Caldrà dir, una vegada més, que per a fer cinema cal pensar exclusivament en cinema? Tot afany de «compondre» escenes sota uns canons plàstics és perjudicial al cinema. Tanmateix cal compondre, però cal que les composicions no aturin l'acció. La composició, al cinema, es fa combinant els «plans», no les figures de l'escena. Heus ací l'error fonamental d'aquest film que, altrament, recull una bona idea i representa un gran esforç, però que mai un jurat de cinema no deurà apreciar. Quelcom d'aquest regust teatral podem assenyalar al film L'APRENTENT DE BRUIXOT, un assaig d'adaptació cinematogràfica de la llegenda alemanya del mateix nom. Assenyalem aquest film perquè ens plau l'orientació, plena sens dubte de possibilitats esplèndides, i, també, dels més grossos perills. Però creiem necessari encoratjar la idea.

Una altra influència estranya a l'essència del cinema que hem de denunciar en els films d'argument, és la de la literatura en forma de rètols explicatius. Costa, es veu, a l'home acostumat a expressar les coses per escrit, d'abandonar-ne completament l'estil quan la cinema! I són dues coses tan contràries! Feu una prova: Traieu els rètols d'un film, i si continua comprènent-se igualment, el film és ben construït cinematogràficament i, per tant, són sobrers. Quan, per contra, queda desarticulat, podem dir sense por d'equivocar-nos, que en el film la part essencial del cinema és poc menys que nulla.

Sense arribar a ésser una cosa ni l'altra, diversos films d'argument vistos en aquest Concurs revelen la influència, en casos anacrònica, de la literatura.

LA BICICLETA, LA TRAGEDIA DE CORDELLES — molt agut d'observació — UN DESTI DE SEGONA MA — d'orientació formidable — i àdhuc l'excellent EP! JO TAMBE VULL ESSER UN FUGITIU!, de Salvador Mestres, podríem classificar-los en l'apartat d'autors literaris. Però així com en els primers, els rètols són tot el suport del film, fora els quals quedarien debilitats notablement, en aquest últim estem convençuts que guanyaria encara més de suprimir molts rètols que l'acompanyen. L'acció és ben explicada i l'humor que traspuja és boníssim. Molt bona, també, la interpretació que Francesc Oliver fa del pres, protagonista d'aquest film, tan destacat en el concurs d'enguany.

Una de les coses que més cal tenir en compte en els films argumentals és la proporció entre l'interès de l'acció i la llargada material del film. D'aquí que, a voltes, l'ambient i l'accessori ofegui la trama. És el que passa a UN DESTI DE SEGONA MA, i amb més extensió encara al film EL CAVALLER DE LA ROSA, on les

Manuel Amat conversant amb un dels protagonistes del film POEMA HOMEOPATIC

escenes del mercat, esplèndides com a document, dilueixen en tal manera la trama argumental que la fan oblidar. Estem segurs que del bon material que compon aquest film se'n podrien fer dos films excel·lents: un d'argument, concís, arrodonit i més agut, i l'altre, el més esplèndid documental que d'un mercat de Catalunya haguessin vist fins avui. La qualitat fotogràfica de totes les escenes és prou bona i la presa de vistes prou real, per a afirmar-ho.

Hem de parlar també d'una altra mena de desproporció que pertany als films d'argument: la que existeix entre les ambicions dels autors i llurs possibilitats. Ho hem dit altres vegades i ho volem repetir perquè pugui ésser profitós a algú: El secret de l'èxit d'un film amateur està a tenir consciència de les pròpies possibilitats i, evitant aquestes, treure'n tot el partit possible. És a dir: no fer esforços inútils per a arribar allà on no es pot, sinó enginyar-se a fer semblar més brillants les modestes, però segures, possibilitats de cadascú. Els autors de QUI ES MARLIN? deuen estar avui dia més convençuts que nosaltres de la veritat que encloven aquestes observacions. I haurien pogut estalviar-se, d'estar més atents, un diàleg, ja que no poden disculpar-se—com ho pot fer l'autor de MARIA CINTA—dient que no estaven al corrent del que es produïa en cinema amateur a casa nostra.

De DIA I NIT, de Rodés i Bros, cal destacar-ne un muntatge bastant encertat, la desimboltura del seu protagonista i l'humor de certes escenes. Els rètols aconsegueixen, però, destruir-ne les gràcies.

Ultra el ja assenyalat EP! JO TAMBE VULL ESSER UN FUGITIU, de Salvador Mestre; SISIF, de Francesc Gibert, i L'HOMME IMPORTANT, de Domènec Giménez, entren de ple en la categoria de films nets, en la seva part tècnica, d'influències extracineamatogràfiques. Els autors senten plenament el cinema i aquests films són simplement això: cinema.

Els cineastes amateurs són, per llur llibertat, a voltes, atrevits i no es deturen davant els temes més arduos. Un dia intenten descobrir els secrets dels ritmes purament visuals i abstractes, un altre s'acaren amb els arguments més agres i depriments... Tenim exemples d'aquestes temptatives arriscades, entre els nostres amateurs, i un exemple d'aquests últims és Francesc Gibert amb SISIF, film en el qual ha posat tota la seva formidable capacitat de cineasta al servei d'una trama ben poc comuna entre els amateurs. Gibert cerca amb tota meticulositat la composició fotogràfica de cada pla i es queda una mica presoner. Cal tenir, però, en compte que tota la força del seu estil radica en la bellesa intrínseca dels seus plans. Per això impressiona tant. Impressió, però, visual, momentània. Aquesta és una de les característiques del cinema. Però, no tot. I Gibert, que ha aconseguit amb SISIF aquesta condició, estem convençuts que sabrà, en un altre film, dir quelcom que, ultra els ulls, impressioni també l'esperit de l'espectador.

L'altre film d'argument que, com hem dit, ateny, en la seva part tècnica i narrativa, un alt grau cinematogràfic, és, com hem dit, L'HOMME IMPORTANT, de Domènec Giménez. Ací, però, ens trobem davant, a més, d'un tema a remarcar. Diem al començament d'aquesta crònica que són molts els elements que componen un film argumental, i que la sola falta d'un d'ells pot ésser la causa d'un desmèrit. Ací l'autor d'aquest film ha estat afortunat, si més no, en evitar-les. D'ací la sensació de cosa arrodonida i proporcionada que dóna a l'espectador.

Un dels majors encerts d'aquest film és la manera àgil i simple de tractar un tema que sens dubte es prestava a esdevenir transcendent. A això contribueix l'ús, volgutament antinatural, d'una doble càrrega de càrrega que es posa el protagonista, i que constitueix la nota més original del film.

En resum, direm que aquesta obra representa una orientació i un model per als amateurs, i que com a tal el jurat l'ha volgut distingir amb els màxims honors, i com a tal l'assenyalarem nosaltres.

Del film MONTSENY, de A. Sirvent

El tema dels documentals i dels viatges continua essent, com cada any, el que major contingent de cineastes acull. Per això cal assenyalar destacadament aquells films que aconsegueixen fer-se veure amb major interès. Sempre el bon cineasta trobarà una «manera» de dir o veure unes mateixes coses, però que el singularitzarà de la resta.

Cal assenyalar entre aquests Salvador Rifa, amb el seu film ESTAMPES DEL BLAT, en el qual prenen un relleu inospitat les més normals i sabudes tasques de la sembra i la sega del blat, presentades en escenes d'una gran bellesa fotogràfica.

Agustí Fabra, continuant la seva mai no prou llorda tasca de registrar cinematogràficament el nostre folk-lore, ens ha ofert enguany dues hobbines titulades DANSES I FESTES, en les quals segueix, i millora, les característiques de les anteriors. Una fidelitat absoluta a allò que registra—inclouent també la música i la paraula—és la norma d'Agustí Fabra, i cal estimar-la-hi.

Entre els films documentals en els quals es nota més la traça discursiva del cineasta, cal anotar «LA CAZA DEL CONEJO CON HURON», de Daniel Jorro. Dintre el clos, ja molt honorable, de la normalitat—per aquesta mateixa normalitat i justesa, a voltes desaparecebudes—assenyalarem el film de Manuel Amat, BRIC-A-BRAC. Si haguéssim de seguir un ordre en els nostres comentaris, potser anotaríem, després del film anterior, CREUER SUDATLANTIC, de Joan Marín, del qual destaquem les escenes a bord del vaixell; BARCELONA, amb un sens fi de traspàs d'escenes que, per contrast empobreixen la presa de vistes; VILANOVA, agut d'observació; VOL DE GAVINA, amb bones escenes que un muntatge més afinat valdrien com es mereixen; MALLORCA, d'Oleguer Junyent, just però superficial; TARREGA, que sense l'aire d'«oda» guanyaria en simplicitat i, per tant, en simpatia; «SAINTE CROIX ET BERNE», d'una uniformitat fotogràfica excel·lent; «MARE NOS-TRUM», perjudicat per escenes massa familiars.

Entre els documentals realitzats ja amb mires a un fi cultural, assenyalarem la sèrie «Ciudades castellanas», de Daniel Jorro, que duu per títols TOLEDO, VISITA A ARANJUEZ i AVILA, en els quals anatem un guany evident respecte a altres films que el mateix autor presentà al concurs anterior. «LA FABRICACION DEL CARBURO DE CALCIO» té bones les escenes dels forns elèctrics, si bé insisteix en detallats detalls dels bidons que desvien l'interès. En l'ordre científic, CARREL no afegeix, cinematogràficament, cap nou interès al concurs.

El reportatge acostuma el cineasta a ésser ràpid en l'elecció dels punts de mira i en la tria dels moments més atractius i interessants per a un públic de cinema. El cineasta que realitza films

d'aquesta categoria, cal que no llençi metres inútilment en un sol punt i, per contra doni a l'espectador una visió total del fet des del major nombre possible de llocs.

Potser per la vastitat del fet que reporta, ROMERIA DEL ROCIO té interès. La intenció, la trobem al començament del curt reportatge dels fets del 6 d'octubre en el film D'ACÍ D'ALLÀ, en la vista d'aquell rètol anunciador, al costat mateix de les barricades de l'Avinguda del Portal de l'Angel, que deia: «Hoy trágica atracció...». Assenyalen també el film «EL MURO DE LA MUERTE», de Claudi Gómez, just d'observació.

Per l'humor que l'autor posà en les seves explicacions i comentaris, ressaltà entre els reportatges el film LES BESTIES DEL PARC, de Valentí Castany. REPORTATGES DE LA CIUTAT EN DIES DE FESTA, SANTA CREU D'OLORDE, SANT MEDIR, MIRABET i COCKTAIL DE VIATGES, són els altres films presentats a aquests temes.

Amb APUNTS DE MOVIMENT, de Ramón Godó, comencem els nostres comentaris a aquesta categoria de films que s'ha convingut d'anomenar lliures i que, no obstant, són dels més subjectes a una disciplina tècnica i pels quals cal una forta vocació al cinema i un acusat sentit artístic d'aquest. En aquests films és veritat que els temes estan lliures d'entrebancs d'acció, però aquesta llibertat és la que traïx la textura íntima del film. Aquests films podríem dir que són, respecte al cinema, el que el nu és respecte a la pintura i l'escultura. És a dir, forma pura en aquestes arts, i moviment pur al cinema. Per això, també, són tan visibles les falles. Cap vestit—argument—no les dissimula.

El film de Godó vol ésser un estudi, uns apunts, com el títol mateix indica. Però al cinema és difícil de fer comprendre aquesta interinitat que és un apunt. Sempre cal donar—o l'espectador també s'ho pren—un cert sentit totalitari. Un film, per estudi que sigui, ha de començar i acabar. I ací potser radica la falla d'APUNTS DE MOVIMENT, en el qual es nota a faltar aquella precisió de muntatge que dona forma i sentit.

Premi extraordinari del IV Concurs Català de Cinema Amateur que s'ha concedit al film L'HOMME IMPORTANT, de Domènec Giménez, premi executat per l'argenter A. Serrallana

Es el mateix que podríem dir de PLUJA, de Joan Prats, amb la diferència que el film d'en Godó porta en si tot el material necessari, i, en canvi, a PLUJA trobem a manca'n'hi...

VISIO URGELLENCA, de Claudi Gómez, és el carnet d'imatges del cineasta que en els seus vagareigs ha sentit les pessigolles de la poesia...

OMBRES apunta la possibilitat d'un tema i en dona un tast, en forma de sinopsi visual. Caldrà esperar que posi en pràctica les idees anotades, amb no gaire relleu, en aquesta prova.

Les possibilitats dels films d'avantguarda no abelleixen als nostres cineastes. Dos anys seguits ha estat declarat desert el premi que s'hi destinava. Manca de vocació?

En canvi, en aquest concurs ens ha estat possible de veure una paròdia dels films surrealistes, POEMA HOMEOPÀTIC, de Manuel Amat, s'acull a aquesta forma. Qui pot contradir-la-hi? ¿Qui l'hauria contradit, si el mateix film s'hagués presentat com a surrealista «pur sang»? El surrealisme té, entre altres, aquestes bromes. ¿On acaba i on comença la sèrieta o la facècia en el moviment surrealista?

Per això cal agrair a Manuel Amat que no ens hagi obligat a prendre seriosament el seu film, i d'aquesta manera, lliures de preocupacions interpretatives, hàgim pogut gustar ingènuament les imatges gràcils del seu film.

En color, DE BARCELONA A PORT DE LA SELVA, del Dr. A. Pinós, representa, per la seva uniformitat, un dels milions de films que hem vist d'aquesta modalitat. Cinematogràficament és, també, un bon film per l'acurada selecció del punt de vista. Potser el color ajudà una mica a fer-nos veure algunes vistes, massa conegudes, com unes postals animades.

El film anglès «A DAY EXCURSION», de Nemo, fou per als cineastes atents una bona lliçó de simplicitat i justesa. Res no té el film que el faci destacar massa. Ja diem, però, en un altre lloc que les coses normals passen, al cinema, desapercebudes. Però és tan poc corrent, entre els cineastes, aquesta normalitat, que procurem, hem de procurar, obrir els ulls i aguditzar l'atenció per fer-nos nostre aquest secret de la normalitat absoluta.

Heus ací el que creiem haver vist i que pugui ésser interessant de divulgar d'aquest Quart Concurs Català de Cinema Amateur organitzat per la Secció de Cinema del Centre Excursionista de Catalunya. Una de les notes més simpàtiques del concurs haurà estat per a nosaltres l'haver servit per a donar a conèixer nous i ja menuts cineastes i de veure com elements indecisos ahir s'han situat amb un esforç digne a primer terme. Heus ací la joia que ens porta el concurs i que ens paga sobrerament de la tasca de tot l'any i dels disgustos—per què no dir-ho?—que, de tant en tant ens veiem l'optimisme de treballar per una major idealitat del cinema amateur català.

En el Restaurant L'AST, tingué lloc el dia 9 d'abril l'acostumat àpat que en honor als membres del Jurat Qualificador del Concurs, ofereix la Secció de Cinema del Centre E. de C. Aquest any s'agregà l'ocasió per a regalar els senyors conferenciants pel cicle organitzat per l'entitat com a inauguració del curs actual que ha d'acabar amb el IV Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur 1935.

No cal dir que la major companyonia ajuntà els assistents i que, com els anys anteriors, l'àpat fou un dels èxits obligats del Concurs Català de Cinema Amateur.

En finalitzar, es féu lliurament als autors dels premis atorgats a llurs films.

Del film: SOTA EL CEL MALLORQUÍ, d'Eusebi Ferré

Les nostres sessions a fora

Insistim des d'aquestes pàgines, prop de totes les entitats que se'ns han dirigit demanant-nos la celebració de sessions de films amateurs. Les moltes tanques que pesen aquest any sobre nosaltres —IV Concurs Català, IV Concurs Internacional del Millor Film d'Amateur 1935, Congrés de Cineastes Amateurs, Barcelona 1935— ens han privat d'anar a saludar, com cada any, els amics de tot Catalunya.

Desitgem reprendre ben aviat les nostres acostumades sessions tocanes, les quals tan bons amics ens han proporcionat.

En el Casal Barcelonista

El dia 15 de febrer, els actius elements directius del Casal Barcelonista organitzaren una sessió a càrrec de la Secció de Cinema del C. E. de C., en la qual es projectaren els films següents: RAPSODIA CIVICA, de Francesc Gibert; RIU AVALL, d'Isidre Socias; REFLEXOS, de Domènec Giménez; ESCLAT, de Francesc Gibert; ALPINA i MEMMORTIGO?, de Dalmir de Caralt; AQUESTA NIT NO SURTO, de JOAN PRATS, i L'AUCA DEL SR. CANONS, de Salvador Mestres. No cal dir que la sessió tingué un èxit talaver, essent rebuts tots els films amb grans mostres d'aprovació i encoratjament.

FOMENT DE LES ARTS DECORATIVES

(Associació de Cinema Amateur)

Ens comuniquen del Foment de les Arts Decoratives que l'entitat independent Associació de Cinema Amateur ha deixat de considerar-se com a tal, passant a ésser, com la d'Excursions, la seva Secció de Cinema, conservant, però, el nom antic. Així s'ha donat estat oficial a una unió que, de fet, existia.

Saludem la Secció de Cinema del Foment de les Arts Decoratives (A. C. A.) en la seva nova organització, i desitgem als seus dirigents els majors èxits.

II Concurs de Films

Després d'èxits el veredictes pel Jurat del II Concurs organitzat per aquesta entitat, foren celebrades dues sessions, per tal de donar a conèixer produccions meritories, al seu estatge social, i una a la sala «Studium», on es projectà una selecció dels millors classificats al concurs.

De les dues sessions celebrades respectivament els dies 15 i 20 de març, cal destacar LA PESCA DEL NERO, de Ramon Sarsanedes, molt just d'observació i de muntatge; TURISTES A MALLORCA, de Jaume Colomer; X 4, d'Eusebi Ferré, un film d'argument on contrasta amb una tècnica molt bona un argument una mica desballestat; les escenes d'alarma, amb molta gent, les millors del film. L'HOMME QUE JO HE MORT, de J. M. Ponseti, J. Arrufas i J. Serra, que sense les exageracions d'algun actor, l'anèdota en sortiria enforçada; LLIBRES I SOLDATS i EL VAILET DEL MAS GRAN, ambdós d'Amadeu Real, films d'argument realitzats amb actors infantils, amb moments afortunats; DE SOL A SOL, de Ramon Puiggròs, film de muntanya, molt bo de fotografia, però sense intenció.

Els altres films projectats en aquestes dues sessions i que ajudaren a completar-les i fer-les interessants, foren els següents: CA-DAQUES; MONTSENY, de Sirvent-Morera; DOTZE DIES PER EUROPA, de Casimir Aumacelles; ACROBATISME AERI; REPORTATGE DE LA VALL D'ARAN, de Joan Ventura, i PASSA UN CIRC, d'Antoni Sarsanedes, film ben intencionat, però incomplet. Estava anunciat el film en color ESCENES D'HIVERN, que no fou possible de projectar, i al seu lloc veírem NATACIO, de Claudi Gómez.

La sessió de la Sala Studium tingué lloc el dia 29 de març, i fou la més interessant d'aquest II Concurs, ja que es tractà d'una selecció dels films premiats.

Obrí la sessió el film d'Armenter Véllez, OLOT, un reportatge d'aquesta població, en el qual es dedica bona part a les festes tradicionals amb els populars «cavallins». En conjunt queda quelcom irregular.

OCTUBRE, de Joan Roig, és, per als ulls, un descans i una festa. Muntats amb certa cohesió, el film ens mostra un recull de paisatges de la Cerdanya. L'aigua, com sempre, s'enduu el primer premi de la fotogenia. El títol del film, però, desconcerta una mica, ja que fa preveure una intenció que l'autor no desenvolupa.

«SANGRE EN LA PAMPA», de S. Serinyà i R. Sarsanedes, és un film d'argument que fa malbé l'argument. És a dir: els autors han tingut una idea i en posar-la en pràctica l'han traïda i els ha quedat un film que sense cap mena de dubte haurien fet molt bé els organitzadors de la sessió de substituir per un altre.

Eusebi Ferré, fent honor a la seva laboriositat, presentà tres excel·lents films documentals realitzats amb la traça a la qual ja ens té acostumats. LA DONA I ELS ESPORTS, fet en col·laboració amb elements del Club Femení d'Esports, és un reportatge de les activitats d'aquest Club, i Ferré sap presentar-les d'una manera amena i cinematogràfica. Sols trobem que desentonen un xic algunes escenes amb pretensions de «revista».

SOTA EL CEL MALLORQUÍ és un documental de l'illa, fet seguint les normes dels «Catifes Màgiques», orientació que ens confirmà el seu autor. El film és ben realitzat i quelcom desproporcionat entre el metratge que dedica a reportar els productes típics de Mallorca i el que dedica a ensenyar-nos l'aspecte natural de l'illa, sempre per a nosaltres més interessant.

CERAMICA SERRA, del mateix autor, és, com el seu nom indica, un documental sobre l'elaboració de les obres de ceràmica d'aquest artista. Eusebi Ferré s'ha trobat enfront d'un tema concret i ha seguit els passos obligats del procés, presentant-nos

les tasques des del punt de vista més cinematogràfic. Val a dir que aconsegueix magnífics efectes, fills de la tècnica que amb tanta pulcritud posseeix Ferré.

Un dels millors films del Concurs fou sens dubte CATLLARAS, de Ramon Puiggrós, i ho demostrà el públic que omplia la sala amb la seva espontània ovació. El film és realment esplèndid, per l'espectacularitat que l'autor ha sabut donar, amb la seva fotografia i muntatge, a un documental d'alta muntanya. Tots els elements han estat aprofitats i situats per al major efecte. En resum, un dels millors films de muntanya que s'han fet.

Al vestibul de la Sala Studium estaven exposats els premis del concurs, i acabada la sessió foren repartits als autors.

Composta per films de socis de la Secció de Cinema del C. E. del Vallès, fou celebrada el dia 16 de gener una sessió de cinema amateur, el programa de la qual fou com segueix:

RECULL, de R. Masoliver; VOREJANT EL CARDONER i SUICIDA, de Llobet Gràcia; COSTA BRAVA, d'E. Puig, i LA SEGLA, de Millau, Monistrol i Muntaner.

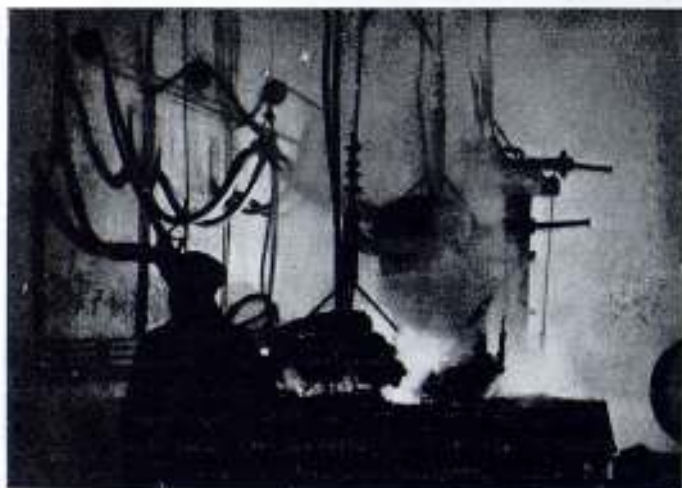
El dia 23 de gener tingué lloc l'anunciada sessió a càrrec de la Secció de Cinema dels «Amics de les Arts», de Terrassa, en la qual es projectaren entre el major interès dels concurrents els films ja coneguts en el III Concurs Català de Cinema d'Amateur, organitzat per la Secció de Cinema del C. E. de C., següents:

ESCENES DE LA COSTA i ORIENT, d'Ignasi Salvans; PALLARS i RIBAGORÇA i DIARIS, de Joan Salvans. Començà la projecció amb el film de Josep M. Guix, titulat «MONASTERIO DE PIEDRA».

FEDERACIO CATALANA DE CINEMA AMATEUR

El dia 31 de gener, organitzat per aquest organisme, fou celebrada a la Sala Studium una sessió en homenatge als cineastes Ferré, Sarsanedes i Roig, per la brillant classificació que obtingueren en la II Exposició d'Art Cinematogràfic en la XIX Biennale de Venècia. La sessió tingué l'èxit que es mereixien aquests destacats cineastes, el programa de la qual es completà amb els films LEITMOTIV, de Francesc Gibert, i LA DANSA A L'ERMITA DE FALGAS, de Ramon Puiggrós, també participants a l'exposició de Venècia.

Del film «FABRICACION DEL CARBURO DE CALCIO», de Rodés i Bros

Medalla d'Or concedida al film d'Eusebi Ferré, FESTA MAJOR, en la Biennale de Venècia.

Reproduïm a continuació la nota que anunciant aquesta sessió va publicar la F. C. de C. A. a la premsa de Barcelona:

«Entre tothom que s'interessa pel cinema ha despertat un gran interès la sessió que, organitzada per la Federació Catalana de Cinema Amateur, tindrà lloc el vinent dia 31 al vespre a la Sala Studium, en la qual es passaran els films que concorregueren a la Biennale de Venècia i que, com es recordarà, obtingueren el primer premi, amb el film FESTA MAJOR, d'Eusebi Ferré, i dues mencions honorífiques amb els films LAIE-BARCINO, també de Ferré, i JORNADA AL PORT, de Roig i Sarsanedes.»

Com que la nota no era completa, afegim: També resultà premiat a la Biennale el film ABELLES, de Joan Prats.

Primer Concurs Interclubs de la F. C. de C. A.

Han començat ja amb força interès les quatre sessions d'aquest concurs organitzat per la F. C. de C. A. entre les cinc entitats afiliades de la qual es disputen el trofeu Generalitat de Catalunya que s'adjudica a la millor classificada. Manquen encara dues sessions i esperem fer la ressenya completa de totes en el pròxim número.

Molts dels films que es projecten en aquestes sessions ja es comenten en altre lloc. No ens resta de moment sinó dir el paper destacat dels elements de la Secció de Cinema dels Amics de les Arts de Terrassa, que en aquestes dues primeres sessions han donat els dos millors films: CONCERT COSTA i POT O PIT.

Altres títols prometedors figuren als programes i fan esperar, junt amb els films ja coneguts dels cineastes de l'Associació de Cinema Amateur—d'aquestes dues entitats són gairebé tots els films presentats—dues altres interessants sessions.

SECCIO DE CINEMA DELS AMICS DE LES ARTS DE TERRASSA

Precedida per unes breus remarques sobre «la influència i punteig del cinema», que feu amb la seva acostumada gràcia el publicista Manuel Amat, tingué lloc el dia 13 de gener una sessió de cinema amateur, la qual es compongué dels films següents:

VILANOVA i VOL DE GAVINA, de Manuel Amat; NOTICIA: RÍ BREU, UN ASSAIG DE DIBUIXOS ANIMATS, L'AUCA DEL SR. CANONS i EP! JO TAMBE VULL ESSER UN FUGITIU, tots de Salvador Mestres, i LA TRAGEDIA DE CORDELLES, de Valentí Castany.

SECCIO DE CINEMA DEL C. E. DEL VALLES

Organitzada per aquesta entitat i a càrrec de films d'A. de C. A. de Barcelona, el dia 7 de març es celebrà una sessió que resultà

força animada, en la qual es projectaren, ultra els coneguts films JOINADA AL PORT, L'ANELLE DE LA MOMIA, «GESTATION D'UN POËME», «LEIT-MOTIV», PROMETATGE IDEAL i AMOR SORDID, la producció inèdita LA VIDA PRIVADA DEL DUC DE TONA, realització no gaire afortunada de R. Puiggròs.

SECCIO DE CINEMA DE L'ATE- NEU POPULAR DE GRACIA

Heus ací una altra agrupació de cineistes que ve a sumar el seu entusiasme al de les altres existents. Benvinguts. CINEMA AMATEUR, en oferir les seves pàgines a la novella Secció de Cinema de l'Ateneu Popular de Gràcia, ho fa convençuda de trobar-hi uns bons amics del cinema amateur.

Les activitats cinematogràfiques d'aquesta entitat han estat de bon principi força mogudes i dirigides a crear dins l'Ateneu Popular de Gràcia un corrent favorable i entusiasta envers el cinema amateur. S'han organitzat diverses sortides i projeccions amb èxit talguer.

Endavant, i els ulls una mica enlaire. L'ideal no es troba arran de terra.

SECCIO DE CINEMA DE L'AGRUPA- CIO D'EMPLEATS DE LA U. S. M. C.

Com a inici de les tasques d'aquesta novella entitat de cinema amateur, tingué lloc una sessió en la qual, ultra els films dels seus socis, EXCURSIONISME, i un assaig del senyor Xufre, foren projectades les conegudes produccions ABELLES, de Joan Prats, i «LEIT-MOTIV», de Francesc Gibert.

opat en honor del Jurat del IV
concurs català de cinema ama-
teur, ofert per la secció
de cinema del centre ex-
cursionista de
catalunya.

Beni
Amanida casa paraf
Sarsuela
Big pollastre a l'ast
Gelats - Fruites
Cafè - Licores
Vi blanc Albellà - Rampany Extra Codornis

RESTAURANT "POLLASTRE A L'AST"
Barcelona 9 d'Abril de 1935

Ens plau de saludar i d'oferir a la nova entitat aquestes pàgines que són les de tots els cineistes catalans, tot esperant que sabran posar al servei de la major dignitat del nostre cinema independent aquelles gotes de l'entusiasme sense les quals les coses s'aturen i els moviments davallen.

CINEMATIC CLUB AMATEUR

Organitzada per elements del Cinemàtic Club Amateur, es celebrà el dia 9 de març una sessió a la Sala Mozart, en la qual es projectaren els films que segueixen: T. S. H., de Miguel Iglésies; AMOR SORDID, de Joan Roig; RETALLS BARCELONINS, CADAQUES, sense nom d'autor, i, com a fi de sessió, la producció titulada UN AS PER AMOR, dirigit per M. Iglésies, film que res no té de comú amb el concepte independent que a tot el món es dona als films amateurs. Cinema amateur no vol dir imitació del cinema comercial. Pot ésser, no ho neguem, un aprenentatge per a molts que aspirin al professionalisme; però no la seva raó d'ésser.

La sessió fou concorreguda.

Eusebi Ferré al Casal Democràtic Catalanista

Composta pels films MANYA ES FORÇA, VARA DE FREIXE, CASTIGADORS CASTIGATS, LAIE BARCINO i FESTA MAJOR, tots ells del cineasta Eusebi Ferré, fou celebrada el dia 11 de gener de 1935 l'anunciada sessió de cinema amateur, la qual es veié molt animada, tant per la concurrència com per la varietat i vàlua dels films projectats.

«LA RUTA DE DON QUIJOTE», de Ramon Biadiu

Volem referir-nos ací a aquest film professional, per ésser obra precisament d'un cineasta procedent del camp amateurístic. No cal dir com veiem amb satisfacció l'èxit que ha tingut aquest excellent reportatge per les terres de La Mancha castellana. No hem de fer ací la seva crítica, però sí anotar el fet del debut d'un amateur en un camp més erigit de dificultats del que molts es pensen.

Hi ha qui qualifica de «traspàs» el fet que un cineasta es decideix a produir films amb mires de treure'n un rendiment. Cal que ens acostumem a considerar amateurs o comercials, els films, no els autors. És que R. Biadiu, pel fet de produir films com el que ens ocupa, no pot ja fer films amateurs? És ben clar que sí, i per a res no ha d'influir, en apreciar noves possibles produccions amateurs, aquell retrat tan equivocadament: «Oh, Biadiu és ja un professional!...»

LA PSICOLOGIA EN EL CINEMA

Tal com anunciàrem en el número passat, Jeroni Moragues donà a l'Institut Psicotècnic un interessantíssim curs sobre la «Psicologia en el cinema», el qual dividí en quatre lliçons, que tingueren lloc els dies 10, 17, 24 i 31 de gener.

Els temes tractats pel Dr. Jeroni Moragues foren respectivament: «Reaccions psicològiques de l'espectador», «Psicologia expressiva en el cinema», «Psicologia comprensiva en el cinema» i «El cinema com a instrument de selecció individual».

Totes les lliçons, que anaven acompanyades de projeccions de fotografies i fragments de films—entre els quals assenyalam els amateurs MEMMORTIGO?, de Delmir de Caralt, i AQUESTA NIT NO SURTO, de Francesca Trián de Prats—foren seguides amb interès remarcable per tots els assistents, els quals felicitaren entusiàsticament Jeroni Moragues en acabar el curs.

RETALLS DE CEL·LULOIDE

L'anunciat número extraordinari

Havíem anunciat que el número present fóra extraordinari, amb motiu de la proximitat del IV Concurs Internacional del Millor Film Amateur. El propòsit de dedicar un número a aquest importantíssim Concurs que es celebrarà a Barcelona, subsisteix encara, però ha estat ajornat, creiem que amb bon criteri, per al pròxim, ja que d'aquesta manera podran publicar-se conjuntament els resultats del Concurs.

Així mateix, cosa decisiva que ha aconsellat l'ajornament, publicarem els acords presos en el Congrés de Cineistes Amateurs, Barcelona 1935, els quals apareixeran redactats en diverses llengües.

LLUIS TRENKER SALUDA ELS CINEISTES CATALANS

Als cineistes amateurs catalans els porto la salutació més afectuosa de la meua pàtria i els agraeixo l'acollida extraordinàriament amistosa del Centre Excursionista, el preciós Casal que he pogut admirar avui. Déu vos guard

23-2-35

Lluís Trenker.

Lluís Trenker en el seu últim film EL FILL PERDUT

Del cas QUI ES MARLIN?

Ens hem fet el propòsit de no parlar de tot allò que de res no pot beneficiar el cinema amateur. I menys d'aquells incidents que revelen una inconsciència esfereïdora en els seus provocadors. Però no podem tampoc tancar els ulls a la gravetat de certs casos, l'explosió dels quals revela un estat d'ànim que ens dol sincerament.

Concretant-nos al cas provocat per la projecció del desgraciat film QUI ES MARLIN? en una sessió del IV Concurs Català de Cinema Amateur, hem de dir el següent:

Una cosa prova, per si sola, amb tota eloqüència, la bona fe absoluta dels organitzadors d'aquest concurs: la de celebrar les seves sessions de fall a porta oberta. ¿Creu algú que els organitzadors poden tenir interès a perjudicar determinats concursants quan precisament és un motiu d'orgull el poder obtenir llur col·laboració? ¿Pot creure algú que els organitzadors sabotegen a consciència alguns films, quan precisament en la major qualitat del conjunt recolza tot el prestigi del Concurs? El Concurs Català de Cinema Amateur és obert a tots els cineistes. Sempre és probable, per tant, la projecció de films de poca qualitat, i els organitzadors són els primers a doldre-se'n, ja que cap prestigi no els dona. I si a les seves mans estigués el que, per miracle, els films dolents es tornessin bons, poden estar segurs que farien els impossibles per aconseguir-ho. A ningú no agrada de veure que per culpa d'autors inconscients del que és el cinema o carregats d'excessives pretensions, els assistents a les seves sessions se'n vagin dient pestes de l'amateurisme.

Una altra prova de la bona fe absoluta dels organitzadors, és la de demanar que el mateix autor tingui cura de dirigir la projecció i la sonorització. L'autor de QUI ES MARLIN? va curar, doncs, igual que els altres concursants, de posar els discos i de dir a quina velocitat volia la projecció. Tenia a les seves ordres dos elements, la perícia i bona voluntat dels quals per a ajudar en tot el possible creiem que no pot posar-se en dubte. ¿De què es queixa, doncs, l'autor de QUI ES MARLIN?

¿Vol dir que en un altre concurs, celebrat a porta tancada i sense presència de l'autor, hauria estat millor sonoritzada?

Comprenem que l'autor d'un film s'emocioni la primera vegada que veu projectar l'obra de les seves il·lusions en una sessió de Concurs, i que la mateixa nerviositat del moment li impedeixi controlar la voluntat, les mans li tremolin, no li vingui d'un dit en posar l'agulla del «pick-up» damunt els discos i doni ordre d'alentir la marxa del projector quan ha de dir que s'acceleri. Comprenem tot

Del film L'APRENENT DE BRUIXOT, de Salvador Rial

així, perquè també hem estat autors novells. El que no comprenem és que, passat ja el moment decisiu, en fred, es puguin dir certes coses, en una lletra, i encara pregar la seva publicació.

I el que no comprenem tampoc és la fruïció del repòrter que aquell en un periòdic unes tan baixes insinuacions.

CINEMA AMATEUR es felicita que aquest incident s'hagi ja oblidat per haver considerat la Junta de la Secció de Cinema del Centre E. de C. que una lleugeresa d'uns pocs elements era un fet intrascendent que per a res no podia afectar les relacions de sempre cordials entre les dues entitats més antigues de Catalunya, la Secció de Cinema del C. E. de C. i la Secció de Cinema del Centre Excursionista del Vallès.

No relleueu CINEMA AMATEUR...

...de qualsevol manera. Cal tenir cura de no tallar les fotografies dels marges. LLIBRERIA CATALONIA té instruccions concretes sobre la manera de relligar el primer volum que acabem avui.

Per sis pessetes que us pot costar, conservareu sempre en bon estat aquestes pàgines que han recollit des del seu naixement el moviment cineàstic amateur català.

Esperem el pròxim número que portarà les taules.

Sessions de Cinema Amateur que acaben a garrotades

Encara que sembli mentida, aquesta és la veritat. Hi ha sessions de cinema que acaben a garrotades. I el més bo és que s'anticipen anticipadament.

«La sessió s'acabarà amb les garrotades de costum». Cal aclarir, però, que aquestes garrotades són les que els putxinells Titella i Banyetes es donen mútuament, al final de les sessions amb què l'A. de C. A. obsequia els infants dels seus associats.

Mentre no s'estengui el costum a les sessions de persones grans!

25 pessetes de premi

En l'apat celebrat en honor del Jurat del Quart Concurs Català de Cinema Amateur fou ofert aquest premi per un membre del Jurat. L'ofertament, fet per Jeroni Moragues, fou així:

—Senyors! Dono vint-i-cinc pessetes a qui es vegi capaç de dir-me QUI ES MARLIN?

TROBALLE

Un estoig metàl·lic, per Carles Barral

Mentre dura el bon temps, la vida a l'aire lliure pren cada vegada més importància, especialment a la vora de la mar, i més encara en el nostre blau Mediterrani.

L'aparell fotogràfic i la cambra cinematogràfica amateur són part integrant de tan gaia activitat.

Els delicats aparells moderns tenen, però, dos semblants enemics vora la mar o embarcant-los en bastiments petits: la sorra, i més encara si es tracta de sorra fina, com ho és la de les platges i sorralles de Ponent de Barcelona, i l'aigua salada, la potència d'oxidació de la qual és encara més destructora.

La sorra pot inutilitzar accidentalment un aparell; la mullena de l'aigua de mar el destrueix.

Recomanable és, doncs, de preservar les cambres fotogràfiques de totes menes, dins d'un estoig de metall.

Per al nostre ús personal, en construïrem un per a cambra cinematogràfica amateur de porta-objectius revòlver (com els Filmo, els Victor, etc.), amb les següents característiques fonamentals:

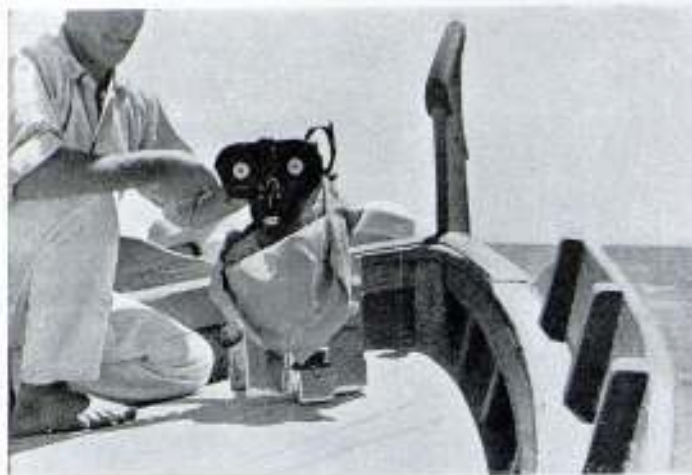
Cos de l'estoig d'alumini, que no és pas més pesat que el cuir.

Metall enterament llis, que en faciliti la neteja interior i exterior.

Bossa de camussa, per a embolicar la cambra abans d'introduir-la a l'estoig, i que hom pot espolsar i netejar separatament, a voluntat.

Al damunt d'una peça (que fàcilment es treu de dins de l'estoig).

L'aparell hi reposa molt segur, tot i deixant lloc per a altres accés-
soris.

La tapa és construïda a prova de les envestides de l'aigua (en
la posició vertical de l'estoig).

Per tal que no destorbi, en voler fer ús de l'aparell, la tapa
resta completament i automàticament encaixada a la part inferior
de l'estoig. Això fa que hom pugui dur còmodament tot l'equip.

Normalment, i per a dur-lo a la mà, la nansa de cuir és prou
còmoda. Hom podria, però, fer ús de la corretja de braç, com si
es tractés d'un aparell qualsevol.

Personalment i per espai d'alguns anys, hem assajat l'esmentat
equip, filmant-hi escenes de pesca i de mar en les més dures con-
dicions, i sense que les nostres cambres se'n ressentissin gens.

Segurament que si en el mateix lapse, les haguéssim dutes en un
estoig de cuir de les condicions corrents, hauríem perdut les cambres
amb llur inutilització.

Invitem les publicacions que creguin que poden inter-
ressar els nostres amics i que vulguin quedar arxi-
vades a la biblioteca especialitzada en Cinema que
anem formant d'una manera decidida, que vulguin
trametre regularment un exemplar i nosaltres accep-
tem l'intercanvi des d'ara.

OFERTES I DEMANDES

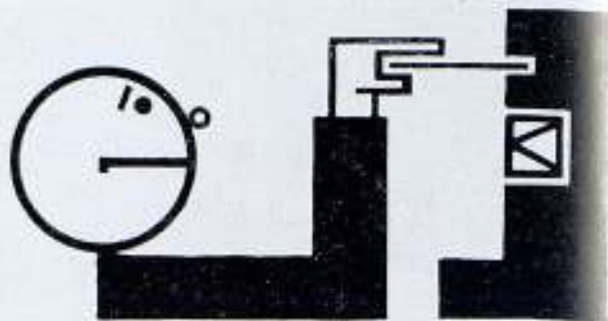
CASA VILA : LLOGUER DE PEL·LICULES

Compra i venda d'aparells cinematogràfics de totes
marques.

Carrer Tallers, 7, pral. - Telèfon 22335.

Cambra de 16 mm., d'ocasió, completament nova,
30 metres, marxa graduable, objectiu 1:1.5 intercan-
viable i visor ajustable a cada objectiu.

Escriure a H. S. M. a la redacció d'aquesta revista.

CONSULTORI TECNIC

Cinema en Raigs X

«Un radiòleg» demana si poden impressionar-se pel·lícules amb
els raigs X.

A la pàgina 104 (número 31, secció «Què hi ha de nou?», tro-
barà el consultant detalls d'una lent per a filmar amb raigs X.
Hem fet indagacions més precises iensem poder ampliar en el
número pròxim la informació anterior.

CONTINUACIONS

FONOGENIA ELEMENTAL

(Ve de la pàg. 200)

en mans de l'artista creador de debò, conscient d'allò que té entre
mans.

Un cop l'amateur hagi resolt el problema tècnic del registre,
aleshores podrà conrear aquesta nova poesia, dedicada a un co-
nacte d'espirits independents, perquè si la poesia neix d'unir coses
diverses, obtenint d'aquesta contactes l'espuma de joia i de be-
llesa de l'emoció artística, quina poesia més meravellosa no és la
que espera néixer del xoc dels sons amb les imatges. Oh! No un
cinema que comporti sons, com aquell que tolera un servei, sinó
un cinema en el qual els sons juguin un rol capital, un cinema que

Del film de Daniel Jorro «LA CAZA DEL CONEJO CON HURON»

Aquell Pallach en el film NIT I DIA, de Rodès i Bros

deixa la seva existència a una preocupació inicial no solament de focogènia, sinó que també de fonogènia. El so, aleshores, pot ésser el punt de partida d'escenes enteres i entrar com element determinant en la confecció dels escenaris.

EL QUART CONCURS INTERNACIONAL DEL MILLOR FILM D'AMATEUR 1935

(Ve de la pàg. 283)

la Secció de Cinema del Centre Excursionista de Catalunya la conveniència d'afirmar sobre uns fonaments sòlids aquest esperit que l'ànima, tot creant junt al Concurs una reunió periòdica que aplegui els amateurs autèntics de tot el món, la qual, amb el nom de «Congrés de Cineïstes Amateurs», mantingui aquesta amistat ja avui nascuda, tingui cura de la continuïtat del Concurs i vetlli pels interessos artístics i de caràcter general del cinema amateur.

Nosaltres hem rebut el delicat encàrrec de crear aquest Congrés i hem acceptat perquè creiem que, encara que res no hi hagués a elucrar, ja valdria la pena d'organitzar-lo cada any pel sol fet de reunir els amics per donar-se les mans.

Davant d'un encàrrec d'una envergadura semblant, ja l'estiu passat els amics que la Secció de Cinema del Centre Excursionista delegà per dur a terme aquesta organització, curarem de demanar a tots els països participants les suggerències que volguessin tra-

metre'ns sobre el Congrés que preparàvem. I totes les que hem anat rebent han estat estudiades i classificades per fondre-les en un programa provisional que totes les nacions participants al Concurs posseeixen i estan estudiant ara. Hem rebut ja les felicitacions més entusiastes i la bona impressió que veiem ha produït el nostre «Programa Provisional» ens compensa de les llargues estones que ens ha costat de preparar-lo.

Ens ha semblat millor de no posar en aquest programa provisional res de la nostra part, i ens hem limitat a recollir les opinions dels altres i exposar-les resumides en un programa de potències a tractar. És per això que ni durant la preparació ni en aquests moments no hem exposat—ni als amics—el programa del Congrés. És una posició elegant—almenys així ens ho sembla, i per això l'hem mantinguda—per a demostrar als altres països que en acceptar l'organització del «Primer Congrés de Cineïstes Amateurs, Barcelona, 1935», no volíem influir en llurs resolucions fins al dia mateix de la reunió, on tindrem la mateixa representació que els altres congressistes.

D'aquesta manera hem procurat donar al Congrés el mateix aire que tenia i té el Concurs: fer-ho tot pensant en els altres més que en un mateix.

Donar una idea dels països que enviaran, personalment, delegats, és molt exposat, perquè tots sabem que les activitats amateurs estan supeditades a obligacions primordials que poden entrebancar un viatge en perspectiva que ja hagin somniat els amics de fora. Però ens sembla que n'hi ha alguns que fa tant de temps que ens ho vénen dient, que quasi m'atreveixo a anomenar-les amb l'esperança que no fallaran.

Entre els nacionals, esperem la visita, pels cineïstes de Madrid, de l'amic Daniel Jorro.

Entre els estrangers, el Dr. Antonio de Meneses portarà la repre-

Del film ARQUIMEDES, de Lluís Masferrer

Mercè Riba, en una escena del film L'HOMME IMPORTANT, de Domènec Giménez

sentació de Portugal, De França, no cal dir-ho: som antics amics. D'Itàlia, Suïssa, Holanda, Bèlgica, Alemanya i altres, tenim els noms dels delegats probables, en diversos casos els Presidents del Club, però no volem avançar noms que després trobaríem a faltar. No manca qui, entre els més il·lusionats, ens diu que «les affaires sont les affaires»...

I d'aquells que, tot i enviar films, no tenen una seguretat de venir a que ja han dit decididament que no és fàcil que vinguin en delegació, no per això es descuiden de donar-nos llurs impressions sobre el programa provisional del Congrés i les proposicions que desitgen que presentem en llur nom.

El número pròxim de CINEMA AMATEUR serà íntegrament dedicat al Concurs i al Congrés i en les seves pàgines donarem els resultats d'un i altre, i podrem explicar el goig que sentim tots els cineistes catalans d'haver aconseguit l'organització d'aquestes manifestacions i d'haver constatat el corrent de simpatia que tenen vers Catalunya els amateurs estrangers, demostrada en cedir-nos-en l'organització, i que quedarà refermada quan ens coneguim de prop i vegem que no sols hem mantingut el prestigi del Concurs que ens encomanaren, sinó que li hem donat una empena d'entusiasme, simpatia i germanor, no sols internacional, sinó nacional, que és una de les primordials raons d'ésser i el motiu de la seva existència.

DIALEG A LA LLUM DE LA LLUNA

(Ve de la pàg. 207)

Sr. B. — Doncs, anem, i, parlant d'una altra cosa: Vós que sou dels avançats, què me'n dieu del cinema en colors?

Sr. C. — Amic, vós sou infatigable, altrament vull anar a dormir abans de les cinc. Serà millor que ens separem. Un altre dia! Mireu! El meu tramvia! Bona nit, amic Boquetes!

Sr. B. — Adéu, Canalets!

(La Rambla va perdent animació per moments. Són dos quarts de tres. Boquetes puja caminant, Rambla amunt. És possible que pensi: Aquest Canalets, n'encerta algunes, tanmateix! Boquetes mira algun rètol lluminós a través de les branques i fulles. Para davant d'un quiosc i esguarda unes senyores, fortament maquillades, a través dels espais lliures entre una diaris i revistes. I pensa: Fa boic aquest «angle», i segueix amunt, fins a casa seva...)

Aquesta Revista es complau a publicar la nota de les activitats de TOTS els Clubs i Entitats de Cinema Amateur. Repetim, com a cada número, que la nostra aspiració és que «CINEMA AMATEUR» sigui la publicació de TOTS els cineistes. Agraïrem, però, que per facilitar la nostra tasca es serveixin enviar-nos mensualment un detall de les seves actuacions, única forma de no silenciar-les per oblit o desconexença, a desgrat de la nostra voluntat

Cineistes europeus... Llegiu

la més antiga de les revistes de cinema amateur d'Europa

SI ÉS UN APARELL **AGFA**
NO CAL QUE
CERQUEU MILLOR

Movex 12

Volum reduït i funciona-
ment senzill. Heus ací el
perquè de l'èxit d'aquest
aparell ideal i econòmic

Movex 30

Bobines de 30 ms., objectius
intercanviables, visor ajus-
table a cada objectiu i regu-
lador de velocitats, són qua-
litats que valoren aquesta
càmera d'acceptació mundial

Movector c.s.

Els Films guanyen
en ésser vistos amb
un bon projecteur

El MOVECTOR fa els
Films immillorables

CASA ALEXANDRE

CINES
PATHE-BABY, EUMIG, BOLEX. MOTOCAM-
BRES DE TOTES MARQUES, PRISMATICS,
MAQUINES FOTOGRAFQUES. GRAN AS-
SORTIMENT DE PEL·LICULES DE LLOGUER.

CASA ALEXANDRE
SANT PAU, 30, PRAL. — TELEFON 13539

**Els vostres films
poden esdevenir sonors
amb discos**

ELECTROPHON

Impressionats
a la vostra vo-
luntat i segons
les exigències
dels films.
Impressió
100×100
perfecta,
ràpida, econò-
mica i de dura-
ció il·limitada,

Discos de 2 minuts, 2,50 Pts.

» » 7 » 8,50 »

» » 13 » 15, — »

o **ESTUDIO-FONO**
FOTO-OPTICA, S. A.

CARRER PELAYO, 9 - TELEFON 10492 - BARCELONA

CASA CUYÀS

RONDA SANT PERE, 4

PROJECTORS

PER A

FAMILIES

PER A

ESCOLES

i DE TOTA MENA

La més proveïda en aparells per a impressionar
R E V E L A T i C O P I E S

LA MES ANTIGA EN EL
RAM DEL CINEMA

Sensació
causará la nova motocambra

EUMIG

amb fotòmetre de cèl·lula
acoblat a l'objectiu. Impossi-
ble equivocar el diafragma!

Amb objectiu MEYER TRIOPLAN 2,8 - Ptes. 675

Distribuïdor exclusiu:

PAU A. WEHRLI

Girona, 121

Telèfon 80585

BARCELONA

Super projector EUMIG, mo-
del ALPHA, 400 w. Ptes. 975
9,5 a 16 m/m.

Projector EUMIG, amb làm-
para de 100 a 250 w. Ptes. 590

**ACCESSORIS CINEMATO-
GRAFICS DE TOTA CLASSE**

Motocambra 9,5 amb
objectiu intercanvia-
ble Meyer Trioplan
2,8 F. 20 ^m/_m Ptes. 395

APARELLS ALEF

de 9 1/2 i 16 mm.

Discos - Ràdios - Gramoles

Cèsar Vicente

Passeig de Gràcia, 4

*Tots els discos que necessiteu per
a acompanyar els vostres films*

RECTEPAN $\frac{10^0}{10}$ DIN

LA PEL·LICULA DE 9 1/2 i 16 mm/m
DE MAXIM RENDIMENT
EXACTE PANCROMATISME
G R A F I N I S S I M
FACIL MANIPULACIO

CONCESSIONARI EXCLUSIU
SOLAMENT PER A LA VENDA A REVENEDORS

JOAQUIM GASCA PERIS

APARTAT DE CORREUS 282
B A R C E L O N A

UN PAS DE GEGANT EN LA CINEMATOGRAFIA D'AFICIONAT

Kodak presenta un aparell cinematogràfic — basat en un principi completament nou — que registra quatre imatges sobre la mateixa àrea de pel·lícula de 16 mm. que fins ara solament en podia registrar una. El

CINE-«KODAK» VUIT

veritable meravella de precisió mecànica i òptica, empra rotlles de 7,5 metres de pel·lícula de 16 mm. que representen

una economia de 60 per 100.

Una petita escena documental, d'uns dotze segons, costa poc menys que una fotografia ordinària de tamany $8 \times 10 \frac{1}{2}$ cm. La pel·lícula pancromàtica

Cine «Kodak» 8, de seguretat, té una emulsió de gra tan fi, que permet ampliar, en forma insospitada, les imatges en projectar-les amb el

«KODASCOPE» VUIT

sense minvar la seva brillantor i gran riquesa de detalls. El preu de la pel·lícula Cine «Kodak» 8 comprèn el del seu revelat en qualsevol laboratori Kodak del món, i

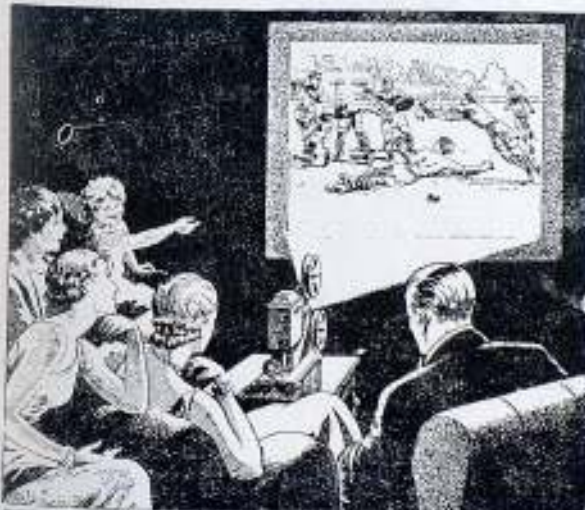
solament costa 22.50 pessetes.

Unicament veient-ho pot apreciar-se la meravellosa qualitat fotogràfica i el gran valor artístic de les pel·lícules fetes amb el Cine «Kodak» Vuit.

CINE-«KODAK» VUIT. Pessetes 450
«KODASCOPE» VUIT. Pessetes 400

Demani una demostració gratuïta en els bons establiments d'articles fotogràfics, o directament a

KODAK, Soc. Anòn. - Fivaller, 5 - Passeig de Gràcia, 22 - BARCELONA
Central a Madrid - Sucursals a Sevilla i Bilbao

Reversal Pan Supersensible GEVAERT

El nou film de cine 9 1/5 mm.
PANCROMATIC
de sensibilitat insospitada per a:

TEMPS NEBULOS
VISTES DE NIT
INTERIORS
REPORTATGES

Indústria Fotoquímica Nacional, S. A.
Buenos Aires, 18 INFONAL Barcelona

L A C A S A
ESPECIALITZADA
EN CINEMA

BALMES, 12 • TEL. 21470
B A R C E L O N A

EUMIG • NIZO
KODAK • PATHE
GEVAERT • AGFA

PAILLARD - BOLEX

CORONET • PERUTZ
ENSIGN • VICTOR
MICKEY • ETC.

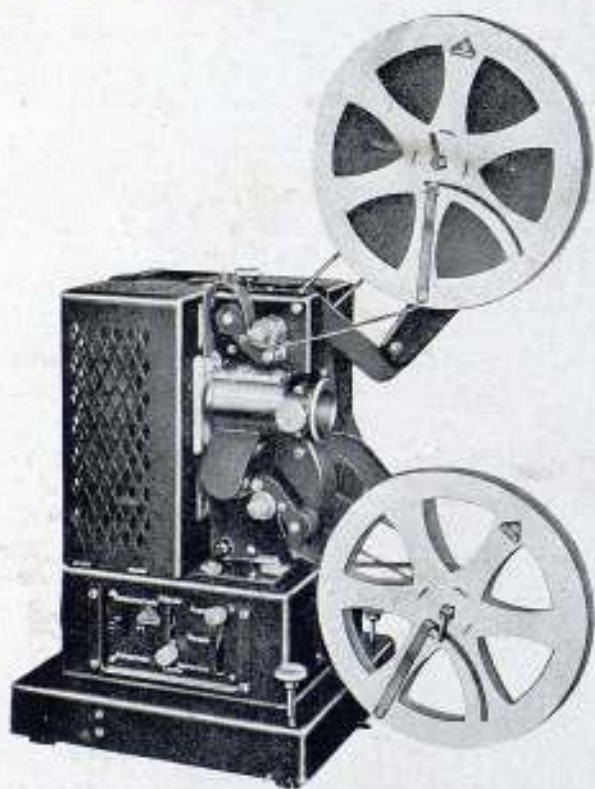
Lloguer de Films de 9,5 ^m/_m
de 100 metres a 1 pesseta.
Lloguer de Films de 16 ^m/_m
Gran rebaixa en el preu
de la pel·lícula verge amb
el revelat inclòs.
Demaneu les noves tarifes.

LES ULTIMES NOVETATS EN CINEMA AMATEUR

La càmera
VICTOR
amb objectius
LEITZ
L'ideal del
bon cineista

AGENT DE VENDA EXCLUSIU
DE LES CAMERES I PROJECTORS
VICTOR I SIEMENS
J. SABAT
FONTANELLA, 18 • BARCELONA

Projector
SIEMENS
Standard 16^{mm}.
De qualitat
com un
professional.
Màxima potència
de llum.
Arrossegament
sense grapes

La càmera **SIEMENS**
de 16^{mm}. La més petita i la
de més avantatges. Càrrega
automàtica del film. Velocitats
i diafragmes regulables

CAMERES I PROJECTORS
PATHE-BABY
NOUS PROJECTORS
BOLEX

Model D, de 400 watts
per a 9 1/2 i 16^{mm}.

Gran model G, de 500
watts per a 9 1/2 i 16^{mm}.

Gran assortiment d'accessoris
Pantalles, Bobinadores, Prem-
ses, Trípodes i Fotòmetres.
LABORATORIS PER A REVELAR
I POSITIVAR PEL·LICULES
I CONFECCIO DE RETOLS